

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I <i>Mededelingen</i>	
	Raad	
2001/C 301/01	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 26/2001 van 25 juni 2001, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia (trillingen) (zestiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad)	1
2001/C 301/02	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 27/2001 van 25 juni 2001, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een besluit van het Europees Parlement en de Raad inzake communautaire stimuleringsmaatregelen op het gebied van de werkgelegenheid ⁽¹⁾	14
2001/C 301/03	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 28/2001 van 28 juni 2001, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor veilig laden en lossen van bulkschepen ⁽¹⁾	22
2001/C 301/04	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 29/2001 van 28 juni 2001, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van Richtlijn een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot twintigste wijziging van 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (gechloreerde paraffines met een korte keten)	39
2001/C 301/05	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 30/2001 van 13 juli 2001, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verlaging van het niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen op twee of drie wielen en tot wijziging van Richtlijn 97/24/EG ⁽¹⁾	43

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 26/2001

door de Raad vastgesteld op 25 juni 2001

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2001/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia (trillingen) (zestiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad)

(2001/C 301/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 137, lid 2,

Gezien het gewijzigd voorstel van de Commissie⁽¹⁾, ingediend na raadpleging van het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Ingevolge het Verdrag kan de Raad door middel van richtlijnen minimumvoorschriften vaststellen om de verbetering van met name het werkmilieu te bevorderen, teneinde een betere bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers te waarborgen. Volgens dit artikel wordt in deze richtlijnen vermeden zodanige administratieve, financiële en juridische ver-

plichtingen op te leggen dat zij de oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen zouden kunnen hinderen.

(2) In de mededeling van de Commissie over haar actieprogramma tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van werkenden met betrekking tot de blootstelling van werkenden aan de gevaren die verband houden met fysische agentia, worden minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid in het vooruitzicht gesteld; het Europees Parlement heeft in september 1990 een resolutie over dit actieprogramma⁽⁴⁾ aangenomen, waarin de Commissie in het bijzonder wordt verzocht om voor met lawaai, trillingen en alle andere fysische agentia op de werkplek verbonden risico's een specifieke richtlijn op te stellen.

(3) Als eerste stap wordt het wenselijk geacht maatregelen in te voeren ter bescherming van werknemers tegen de met trillingen verband houdende risico's vanwege de gevolgen daarvan voor de gezondheid en de veiligheid van werknemers, zoals met name aandoeningen van spieren en beendergestel, neurologische aandoeningen en vaataandoeningen. Met deze maatregelen wordt niet alleen beoogd de veiligheid en de gezondheid van elke werknemer afzonderlijk te waarborgen, maar ook om voor alle werknemers van de Gemeenschap een als minimum te beschouwen basisbescherming te bieden, waarmee eventuele concurrentievervalsing wordt vermeden.

⁽¹⁾ PB C 77 van 18.3.1993, blz. 12 en PB C 230 van 19.8.1994, blz. 3.

⁽²⁾ PB C 249 van 13.9.1993, blz. 28.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 20 april 1994 (PB C 128 van 9.5.1994, blz. 146), bevestigd op 16 september 1999 (PB C 54 van 25.2.2000, blz. 75), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 25 juni 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB C 260 van 15.10.1990, blz. 167.

- (4) Deze richtlijn stelt minimumvoorschriften vast en laat de lidstaten daarmee de keuze gunstiger bepalingen voor de bescherming van werknemers te handhaven of aan te nemen, met name waar het de vaststelling betreft van lagere waarden voor de dagelijkse actiewaarde of de dagelijkse maximumwaarde voor blootstelling aan trillingen. De uitvoering van deze richtlijn mag niet dienen als rechtvaardiging voor enigerlei achteruitgang ten opzichte van de in de lidstaten reeds bestaande situatie.
- (5) Een systeem ter bescherming tegen trillingen moet beperkt blijven tot een omschrijving, zonder overbodige details, van de te bereiken doeleinden, de in acht te nemen beginselen en de te gebruiken basisgrootheden, teneinde de lidstaten in staat te stellen de minimumvoorschriften op equivalente wijze toe te passen.
- (6) De blootstelling aan trillingen kan doeltreffender worden verminderd door reeds bij het ontwerpen van werkplekken en arbeidsplaatsen voor preventie te zorgen en arbeidsmiddelen, -procédés en methoden zodanig te kiezen dat risico's bij voorrang aan de bron worden bestreden. Maatregelen met betrekking tot arbeidsmiddelen en -methoden leveren derhalve een bijdrage aan de bescherming van de daarvan gebruikmakende werknemers.
- (7) Het is van belang dat werkgevers zich aanpassen aan de technische vooruitgang en de wetenschappelijke kennis inzake risico's in verband met blootstelling aan trillingen teneinde de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers te verbeteren.
- (8) Voor de sectoren zeevaart en luchtvaart is het bij de huidige stand van de techniek niet mogelijk in alle gevallen de grenswaarden voor blootstelling aan lichaamstrillingen na te leven; derhalve moet worden voorzien in naar behoren gerechtvaardigde afwijkingen.
- (9) De onderhavige richtlijn is een bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk⁽¹⁾. Deze richtlijn is derhalve onverminderd meer stringente en/of meer specifieke bepalingen in de onderhavige richtlijn onverkort van toepassing op het gebied van de blootstelling van werknemers aan trillingen.
- (10) Deze richtlijn vormt een concrete bijdrage tot de verwezenlijking van de sociale dimensie van de interne markt.

- (11) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

AFDELING I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Bij deze richtlijn, die de zestiende bijzondere richtlijn is in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG, worden minimumvoorschriften vastgesteld voor de bescherming van werknemers tegen de risico's voor hun gezondheid en veiligheid die zich voordoen of kunnen voordoen door blootstelling aan mechanische trillingen.
2. De voorschriften van deze richtlijn gelden voor activiteiten waarbij werknemers vanwege hun werk worden of kunnen worden blootgesteld aan risico's verbonden aan mechanische trillingen.
3. Richtlijn 89/391/EEG is onverkort van toepassing op het gehele gebied bedoeld in lid 1, onverminderd meer stringente en/of meer specifieke bepalingen van de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „hand-armtrillingen”: mechanische trillingen die, wanneer zij op het hand-armsysteem van de mens worden overgebracht, risico's voor de gezondheid en veiligheid van de werknemers inhouden, met name vaat-, bot- of gewrichts-, zenuw- of spieraandoeningen;
- b) „lichaamstrillingen”: mechanische trillingen die, wanneer zij op het lichaam in zijn geheel worden overgebracht, risico's voor de gezondheid en veiligheid van de werknemers inhouden, met name aandoeningen van de lagedrug en beschadigingen van de wervelkolom.

⁽¹⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 3

Grenswaarden en actiewaarden voor de blootstelling

1. Voor hand-armtrillingen
 - a) wordt de grenswaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op 5 m/s^2 ;
 - b) wordt de actiewaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op $2,5 \text{ m/s}^2$.

De blootstelling van een werknemer aan hand-armtrillingen wordt beoordeeld of gemeten volgens de bepalingen van deel A, punt 1, van de bijlage.

2. Voor lichaamstrillingen

- a) wordt de grenswaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op $1,15 \text{ m/s}^2$, of, naar keuze van de lidstaat, tot een trillingsdosiswaarde (VDV) van $21 \text{ m/s}^{1,75}$;
- b) wordt de actiewaarde voor dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur, vastgesteld op $0,6 \text{ m/s}^2$, of, naar keuze van de lidstaat, tot een trillingsdosiswaarde (VDV) van $11 \text{ m/s}^{1,75}$.

De blootstelling van een werknemer aan lichaamstrillingen wordt beoordeeld of gemeten volgens de bepalingen van deel B, punt 1, van de bijlage.

AFDELING II

VERPLICHTING VAN WERKGEVERS

Artikel 4

Bepaling en beoordeling van risico's

1. Bij de uitvoering van de verplichtingen uit hoofde van artikel 6, lid 3, en artikel 9, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG beoordeelt en, indien nodig, meet de werkgever de niveaus van de mechanische trillingen waaraan werknemers zijn blootgesteld. De meting vindt plaats overeenkomstig punt 2 van deel A, respectievelijk deel B, van de bijlage bij deze richtlijn.
2. Het niveau van blootstelling aan mechanische trillingen kan worden beoordeeld door middel van observatie van specifieke werkmethode en door gebruikmaking van passen-

de informatie over het waarschijnlijke trillingsniveau van het materieel of de soorten materieel in bijzondere gebruiksomstandigheden, met inbegrip van dergelijke informatie die door de fabrikant van het materieel wordt verstrekt. Deze procedure is verschillend van een meting, waarvoor specifieke apparaten en passende methoden nodig zijn.

3. De in lid 1 bedoelde beoordeling en meting worden op deskundige wijze gepland en met passende tussenpozen uitgevoerd, met inachtneming van, met name, het bepaalde in artikel 7 van Richtlijn 89/391/EEG inzake de vereiste deskundigen (diensten of personen). De gegevens die door middel van de beoordeling en/of meting van het niveau van blootstelling aan mechanische trillingen zijn verkregen, worden in een passende vorm bewaard zodat zij later kunnen worden geraadpleegd.

4. Overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Richtlijn 89/391/EEG besteedt de werkgever bij de risicobeoordeling met name aandacht aan:

- a) het niveau, de aard en de duur van de blootstelling, met inbegrip van eventuele blootstelling aan periodieke trillingen of herhaalde schokken;
- b) de in artikel 3 van deze richtlijn vastgelegde grenswaarden en actiewaarden voor de blootstelling;
- c) mogelijke gevolgen voor de gezondheid en veiligheid van werknemers met een verhoogd risico;
- d) mogelijke indirecte gevolgen voor de veiligheid van werknemers die worden veroorzaakt door de wisselwerking tussen mechanische trillingen en de werkplek, of andere arbeidsmiddelen;
- e) de informatie die door fabrikanten van arbeidsmiddelen overeenkomstig de desbetreffende communautaire richtlijnen is verstrekt;
- f) het bestaan van vervangend materieel dat ontworpen is om de niveaus van blootstelling aan mechanische trillingen te verminderen;
- g) voortzetting van de blootstelling aan lichaamstrillingen buiten normale werktijd onder verantwoordelijkheid van de werkgever;
- h) bijzondere arbeidsomstandigheden, zoals het werken bij lage temperaturen;
- i) door het gezondheidstoezicht verkregen relevante informatie, met inbegrip van gepubliceerde informatie, voorzover dat mogelijk is.

5. De werkgever dient in het bezit te zijn van een risicobeoordeling, overeenkomstig artikel 9, lid 1, onder a), van Richtlijn 89/391/EEG, en moet vermelden welke maatregelen zijn getroffen overeenkomstig de artikelen 5 en 6 van de onderhavige richtlijn. De risicobeoordeling moet adequaat worden gedocumenteerd, overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, en kan argumenten bevatten waarmee de werkgever kan aantonen dat de aard en de omvang van de aan mechanische trillingen verbonden risico's een meer uitvoerige beoordeling overbodig maken. De risicobeoordeling moet worden bijgewerkt, met name indien ingrijpende veranderingen hebben plaatsgevonden waardoor zij verouderd kan zijn, of wanneer uit de resultaten van het gezondheidstoezicht blijkt dat bijwerking nodig is.

Artikel 5

Maatregelen ter voorkoming of vermindering van de blootstelling

1. De risico's van blootstelling aan mechanische trillingen worden weggenomen aan de bron of tot een minimum verkleind, waarbij rekening wordt gehouden met de technische vooruitgang en de beschikbaarheid van maatregelen om het risico aan de bron te beheersen.

De verkleining van deze risico's geschiedt met inachtneming van de in artikel 6, lid 2, van Richtlijn 89/391/EEG vermelde algemene preventieprincipes.

2. Wanneer de in artikel 3, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), vastgelegde blootstellingswaarden worden overschreden, gaat de werkgever op basis van de in artikel 4 bedoelde risicobeoordeling over tot de opstelling en uitvoering van een programma van technische en/of organisatorische maatregelen om de blootstelling aan mechanische trillingen en de daarmee gepaard gaande risico's tot een minimum te beperken, met inachtneming van met name:

- a) alternatieve werkmethode die de noodzaak van blootstelling aan mechanische trillingen verminderen;
- b) de keuze van de juiste arbeidsmiddelen, ergonomisch goed ontworpen en zo weinig mogelijk trillingen veroorzakend, rekening houdend met het te verrichten werk;
- c) de verstrekking van hulpmiddelen om het risico van gezondheidsschade ten gevolge van trillingen te voorkomen, bijvoorbeeld stoelen die lichaamstrillingen doeltreffend afzwakken;
- d) passende onderhoudsprogramma's voor de arbeidsmiddelen, de werkplek en de systemen op de werkplek;
- e) het ontwerp en de indeling van de werkplek en de arbeidsplaats;
- f) een adequate voorlichting en opleiding van de werknemers, opdat zij de arbeidsmiddelen veilig en juist gebruiken, zodanig dat de blootstelling aan mechanische trillingen zo gering mogelijk is;

- g) beperking van de duur en intensiteit van de blootstelling;
- h) passende werkschema's met voldoende rustpauzes;
- i) het verschaffen van kleding die de blootgestelde werknemers beschermt tegen koude en vocht.

3. Werknemers mogen in geen geval worden blootgesteld aan trillingen boven de grenswaarde voor blootstelling.

Indien de grenswaarde voor blootstelling ondanks de maatregelen die de werkgever uit hoofde van deze richtlijn heeft genomen, is overschreden, neemt de werkgever onmiddellijk maatregelen om de blootstelling terug te brengen tot onder de grenswaarde voor blootstelling; hij gaat na waarom de grenswaarde voor blootstelling is overschreden en past de beschermings- en preventiemaatregelen dienovereenkomstig aan om te voorkomen dat zulks opnieuw gebeurt.

4. Overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 89/391/EEG stemt de werkgever de in dit artikel bedoelde maatregelen af op de behoeften van werknemers met een verhoogd risico.

Artikel 6

Voorlichting en opleiding van werknemers

Onverminderd de artikelen 10 en 12 van Richtlijn 89/391/EEG, zorgt de werkgever ervoor dat werknemers die aan risico's in verband met mechanische trillingen op het werk worden blootgesteld, en/of hun vertegenwoordigers, voorlichting en opleiding ontvangen met betrekking tot het resultaat van de in artikel 4, lid 1, van deze richtlijn bedoelde risicobeoordeling, die met name betrekking heeft op:

- a) maatregelen die uit hoofde van deze richtlijn zijn genomen om de risico's in verband met mechanische trillingen weg te nemen of tot een minimum te beperken;
- b) de grenswaarden en actiewaarden voor blootstelling;
- c) de resultaten van de overeenkomstig artikel 4 van deze richtlijn verrichte beoordelingen en metingen van mechanische trillingen en de gezondheidsschade die de gebruikte arbeidsmiddelen kunnen veroorzaken;
- d) het nut van en de methode voor het opsporen en melden van symptomen van gezondheidsschade;
- e) de omstandigheden waarin werknemers recht hebben op gezondheidstoezicht;
- f) veilige werkmethode om de blootstelling aan mechanische trillingen tot een minimum te beperken.

Artikel 7

Raadpleging en deelneming van werknemers

Raadpleging en deelneming van werknemers en/of hun vertegenwoordigers in aangelegenheden bestreken door deze richtlijn vinden plaats overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 89/391/EEG.

AFDELING III

DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 8

Gezondheidstoezicht

1. Onverminderd artikel 14 van Richtlijn 89/391/EEG voeren de lidstaten maatregelen in om te zorgen voor passend gezondheidstoezicht op werknemers overeenkomstig het resultaat van de in artikel 4, lid 1, van deze richtlijn bedoelde risicobeoordeling, wanneer daaruit blijkt dat er een risico voor hun gezondheid bestaat. Deze maatregelen, alsmede de vereisten die zijn gespecificeerd voor de medische dossiers en de beschikbaarheid ervan, worden overeenkomstig de nationale wetgeving en/of praktijk ingevoerd.

Het gezondheidstoezicht, waarvan de resultaten in aanmerking worden genomen voor de toepassing van preventieve maatregelen op de betrokken arbeidsplaats, beoogt de preventie en vroegtijdige diagnose van iedere aandoening die het gevolg is van blootstelling aan mechanische trillingen; dit toezicht is passend wanneer:

- de blootstelling van de werknemer aan trillingen van dien aard is dat een verband kan worden gelegd tussen die blootstelling en een aantoonbare ziekte of schadelijke gevolgen voor de gezondheid;
- het waarschijnlijk is dat de ziekte of de gevolgen zich in de specifieke werkomstandigheden van de werknemer zullen voordoen;
- er beproefde technieken bestaan om de ziekte of de schadelijke gevolgen voor de gezondheid op te sporen.

Werknemers die worden blootgesteld aan mechanische trillingen die de in artikel 3, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), genoemde waarden overschrijden, hebben in ieder geval recht op passend gezondheidstoezicht.

2. De lidstaten stellen maatregelen vast opdat van iedere werknemer die overeenkomstig lid 1 gezondheidstoezicht ondergaat, individuele medische dossiers worden aangelegd en bijgehouden. De medische dossiers bevatten een samenvatting van de uitslagen van het gezondheidstoezicht. Zij worden in een zodanige vorm bewaard dat ze later, met inachtneming van het medisch geheim, kunnen worden geraadpleegd.

De bevoegde autoriteit ontvangt desgevraagd een exemplaar van de relevante dossiers. Elke werknemer heeft op zijn verzoek toegang tot de medische dossiers die op hem persoonlijk betrekking hebben.

3. Wanneer in het kader van het gezondheidstoezicht bij een werknemer een aantoonbare ziekte of een schadelijke invloed op de gezondheid is vastgesteld, die volgens een arts of een deskundige op het gebied van de arbeidsgezondheidszorg het gevolg is van blootstelling aan mechanische trillingen op het werk:

- a) wordt de werknemer door de arts of een andere voldoende gekwalificeerde persoon op de hoogte gesteld van de uitslag die op hem persoonlijk betrekking heeft en krijgt hij informatie en advies over het gezondheidstoezicht dat hij na beëindiging van de blootstelling dient te ondergaan;
- b) treft de werkgever de volgende maatregelen:
 - hij herziet de risicobeoordeling die overeenkomstig artikel 4 is uitgevoerd;
 - hij herziet de maatregelen die overeenkomstig artikel 5 zijn genomen om de risico's weg te nemen of te verkleinen;
 - hij houdt rekening met het advies van de deskundige op het gebied van de arbeidsgezondheidszorg, van enige andere voldoende gekwalificeerde persoon, dan wel de bevoegde autoriteit, bij het treffen van de nodige maatregelen om het risico overeenkomstig artikel 5 weg te nemen of te verkleinen, met inbegrip van de toewijzing van ander werk waarbij geen blootstellingsrisico meer bestaat; en
 - hij zorgt voor permanent gezondheidstoezicht en treft maatregelen om de gezondheidstoestand van elke andere werknemer die op soortgelijke wijze is blootgesteld opnieuw te laten onderzoeken; in dergelijke gevallen kan de bevoegde arts, de deskundige op het gebied van de arbeidsgezondheidszorg, of de bevoegde autoriteit adviseren de blootgestelde personen een medisch onderzoek te laten ondergaan.

Artikel 9

Overgangperiodes

Voor de uitvoering van de in artikel 5, lid 3, bedoelde verplichtingen kunnen de lidstaten gebruikmaken van een overgangperiode van ten hoogste zes jaar vanaf ...(*), wanneer arbeidsmiddelen worden gebruikt die vóór ...(**) ter beschikking van de werknemers zijn gesteld en waarbij de grenswaarden voor blootstelling gezien de laatste technische ontwikkelingen en/of ondanks de uitvoering van organisatorische maatregelen niet in acht genomen kunnen worden.

(*) Drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Zes jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Voor arbeidsmiddelen die gebruikt worden in de land- en bosbouw, kunnen de lidstaten deze overgangperiode verlenen met ten hoogste drie jaar.

Artikel 10

Afwijkingen

1. Met inachtneming van de algemene beginselen van bescherming van de veiligheid en gezondheid van werknemers, mogen de lidstaten voor de sectoren zeevaart en luchtvaart in naar behoren gerechtvaardigde omstandigheden afwijken van artikel 5, lid 3, wat lichaamstrillingen betreft, wanneer het gezien de stand van de techniek en de specifieke kenmerken van de arbeidsplaats ondanks de uitvoering van technische en/of organisatorische maatregelen niet mogelijk is de grenswaarde voor blootstelling in acht te nemen.

2. Indien de blootstelling van een werknemer aan mechanische trillingen gewoonlijk onder de in artikel 3, lid 1, onder b), en lid 2, onder b), bepaalde blootstellingswaarden blijft, maar naar gelang van het tijdstip aanzienlijk verschilt en incidenteel de grenswaarde voor blootstelling kan overschrijden, kunnen de lidstaten eveneens afwijkingen van artikel 5, lid 3, toestaan. De gemiddelde blootstelling over een periode van 40 uur moet echter onder de grenswaarde voor blootstelling blijven en er moeten bewijzen zijn dat de risico's van het blootstellingspatroon geringer zijn dan de risico's van blootstelling aan de grenswaarde voor blootstelling.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde afwijkingen worden door de lidstaten toegestaan na raadpleging, overeenkomstig de nationale regelgeving en praktijken, van de betrokken sociale partners. Aan deze afwijkingen moeten voorwaarden verbonden worden om, rekening houdend met bijzondere omstandigheden, te waarborgen dat de eruit voortvloeiende risico's tot een minimum beperkt worden en dat de betrokken werknemers onder verscherpt gezondheidstoezicht staan. Deze afwijkingen worden om de vier jaar opnieuw bezien en worden ingetrokken zodra de omstandigheden waardoor zij gerechtvaardigd werden, ophouden te bestaan.

4. De lidstaten doen de Commissie om de vier jaar een lijst van de in de leden 1 en 2 bedoelde afwijkingen toekomen onder vermelding van de exacte omstandigheden en redenen die hen ertoe hebben gebracht deze afwijkingen toe te staan.

Artikel 11

Technische wijzigingen

Zuiver technische wijzigingen van de bijlage in verband met

- a) de vaststelling van richtlijnen op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie met betrekking tot het ontwerp, de bouw, de vervaardiging of de constructie van arbeidsmiddelen en/of werkplekken;
- b) de technische vooruitgang, wijzigingen in de meest toepasselijke geharmoniseerde Europese normen of specificaties en nieuwe inzichten op het gebied van mechanische trillingen,

worden vastgesteld overeenkomstig de regelgevingsprocedure van artikel 12, lid 2.

Artikel 12

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het in artikel 17, lid 2, van Richtlijn 89/391/EEG bedoelde comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

AFDELING IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Verslagen

De lidstaten brengen om de vijf jaar aan de Commissie verslag uit over de praktische toepassing van deze richtlijn, met vermelding van de standpunten van de sociale partners.

Op basis van deze verslagen stelt de Commissie het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Raadgevend Comité voor de veiligheid, de hygiëne en de gezondheidsbescherming op de arbeidsplaats daarvan in kennis.

Artikel 14

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk ...(*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

(*) Drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied reeds hebben vastgesteld of vaststellen.

Artikel 15

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 16

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE

A — HAND-ARMTRILLINGEN

1. Beoordeling van de blootstelling

De beoordeling van de blootstelling aan hand-armtrillingen is gebaseerd op de berekening van de waarde voor de dagelijkse blootstelling, herleid tot een standaardreferentieperiode van acht uur $A(8)$, uitgedrukt als de vierkantswortel uit de som van de kwadraten (totale waarde) van de kwadratische gemiddelden van de frequentiegewogen versnellingen, bepaald langs de drie orthogonale assen (a_{hwX} , a_{hwY} , a_{hwZ}), overeenkomstig de hoofdstukken 4 en 5 en bijlage A van ISO-norm 5349-1 (2001).

De beoordeling van het blootstellingsniveau kan geschieden door middel van een raming, gebaseerd op de door de fabrikanten van het materieel verstrekte informatie over het emissieniveau van de gebruikte uitrusting en door middel van observatie van de specifieke werkmethoden, dan wel door meting.

2. Meting

Wanneer overeenkomstig artikel 4, lid 1, metingen worden verricht:

- a) kunnen de gebruikte methoden onder meer bestaan uit het nemen van steekproeven, die representatief moeten zijn voor de persoonlijke blootstelling van een werknemer aan de betrokken mechanische trillingen; de gebruikte methoden en apparaten moeten aangepast zijn aan de specifieke kenmerken van de te meten mechanische trillingen, de omgevingsfactoren en de kenmerken van de meetapparatuur, overeenkomstig ISO-norm 5349-2 (2001);
- b) bij apparaten die met beide handen moeten worden vastgehouden, worden de metingen aan elke hand verricht. De blootstelling wordt bepaald door verwijzing naar de hoogste waarde die voor een van de twee handen wordt gemeten; tevens wordt informatie gegeven voor de andere hand.

3. Interferentie

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de juiste hantering van bedieningsorganen of het aflezen van aanwijsinstrumenten belemmeren.

4. Indirecte risico's

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de stabiliteit van constructies in gevaar brengen of tot het losraken van verbindingen kunnen leiden.

5. Persoonlijke beschermingsmiddelen

Persoonlijke beschermingsmiddelen tegen hand-armtrillingen kunnen bijdragen tot het in artikel 5, lid 2, genoemde programma van maatregelen.

B — LICHAAMSTRILLINGEN

1. Beoordeling van de blootstelling

De beoordeling van de blootstelling aan trillingen is gebaseerd op de berekening van de dagelijkse blootstelling $A(8)$, uitgedrukt als de continue versnelling die het equivalent is van blootstelling gedurende acht uur, berekend als het hoogste van de kwadratische gemiddelden, of de hoogste van de trillingsdosiswaarden (VDV), van de frequentiegewogen versnellingen, gemeten langs de drie orthogonale assen ($1,4a_{wX}$, $1,4a_{wY}$, a_{wZ} , voor een zittende of staande werknemer), overeenkomstig de hoofdstukken 5, 6 en 7, bijlage A en bijlage B van ISO-norm 2631-1 (1997).

De beoordeling van het blootstellingsniveau kan geschieden door middel van een raming, gebaseerd op de door de fabrikanten van het materieel verstrekte informatie over het emissieniveau van de gebruikte uitrusting en door middel van observatie van de specifieke werkmethode, dan wel door meting.

De lidstaten hebben de mogelijkheid om, wat de zeescheepvaart betreft, slechts de trillingen van méér dan 1 Hz in aanmerking te nemen.

2. **Meting**

Wanneer overeenkomstig artikel 4, lid 1, metingen worden verricht, kunnen de gebruikte methoden onder meer bestaan uit het nemen van steekproeven, die representatief moeten zijn voor de persoonlijke blootstelling van een werknemer aan de betrokken mechanische trillingen. De gebruikte methoden moeten aangepast zijn aan de specifieke kenmerken van de te meten mechanische trillingen, de omgevingsfactoren en de kenmerken van de meetapparatuur.

3. **Interferentie**

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de juiste hantering van bedieningsorganen of het aflezen van aanwijsinstrumenten belemmeren.

4. **Indirecte risico's**

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder d), is met name van toepassing wanneer de mechanische trillingen de stabiliteit van constructies in gevaar brengen of tot het losraken van verbindingen kunnen leiden.

5. **Langere blootstellingsduur**

Het bepaalde in artikel 4, lid 4, onder g), is met name van toepassing wanneer een werknemer vanwege de aard van het werk gebruik kan maken van rustlokalen die onder toezicht van de werkgever staan; behalve in gevallen van overmacht moeten de lichaamstrillingen in deze ruimten worden teruggebracht tot een niveau dat verenigbaar is met de functie van de ruimten en de omstandigheden waarin zij worden gebruikt.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Op 8 februari 1993 heeft de Commissie op grond van artikel 118 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bij de Raad een ontwerp-richtlijn van de Raad ingediend betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia.

Doel van dit voorstel was, Richtlijn 89/391/EEG aan te vullen met nadere voorschriften voor de toepassing van sommige bepalingen van die richtlijn in het specifieke geval van blootstelling aan fysische agentia. Het voorstel had betrekking op alle activiteiten waarbij werknemers aan de gevaren van dergelijke agentia kunnen blootstaan, met uitzondering van bepaalde specifieke situaties bij de overheid of in het kader van de bevolkingsbescherming.

Het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben respectievelijk op 20 april en 30 juni 1993 advies uitgebracht.

De Commissie heeft op 8 juli 1994 een gewijzigd voorstel ingediend.

Na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam is het vroegere artikel 118 A als rechtsgrond vervangen door artikel 137, lid 2, op grond waarvan het Europees Parlement medebeslissingsrecht heeft en het Comité van de Regio's moet worden geraadpleegd.

Bij brief van 13 januari 2000 heeft het Comité van de Regio's geantwoord dat het geen advies zou uitbrengen over het voorstel.

Het belangrijkste kenmerk van het oorspronkelijke voorstel was, dat in hetzelfde instrument vier soorten fysische agentia (lawaaï, mechanische trillingen, optische straling en elektromagnetische velden en golven) elk in een aparte bijlage behandeld werden.

De Raad heeft er evenwel met instemming van de Commissie voor gekozen om zich, gelet op de technische problemen bij de andere fysische agentia, in een eerste fase te concentreren op het enige element (trillingen) waarover binnen een redelijke termijn een akkoord kon worden bereikt, zonder evenwel af te zien van de andere onderdelen, die op de agenda van de Raad blijven staan. In een verklaring voor de notulen bevestigt de Raad trouwens zijn voornemen de bespreking van het Commissievoorstel wat betreft de andere fysische agentia (lawaaï, optische straling en elektromagnetische velden en golven) te zullen voortzetten.

De Raad heeft zijn gemeenschappelijk standpunt op 25 juni 2001 volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Het door de Raad opgesplitste richtlijnvoorstel heeft ten doel de veiligheid en gezondheid van de werknemers beter te beschermen tegen de risico's van blootstelling aan mechanische trillingen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. ALGEMENE OPMERKINGEN

Artikel 137, lid 2, van het Verdrag bepaalt dat de Raad door middel van richtlijnen minimumvoorschriften kan vaststellen die geleidelijk van toepassing zullen worden, met inachtneming van de in elk van de lidstaten bestaande omstandigheden en technische voorschriften.

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad beantwoordt aan de doelstellingen van artikel 137, lid 2, van het Verdrag voor het betrokken gebied, aangezien het ten doel heeft minimumvoorschriften in te voeren om de veiligheid en gezondheid van de werknemers te beschermen tegen de risico's van blootstelling aan mechanische trillingen.

De door de Commissie voorgestelde doelstellingen, waaraan het Europees Parlement zijn steun heeft betuigd, zijn in het gemeenschappelijk standpunt overgenomen, maar op een aantal punten is het gewijzigde Commissievoorstel veranderd.

In het gemeenschappelijk standpunt worden grenswaarden vastgesteld voor blootstelling aan hand-armtrillingen en lichaamstrillingen die in geen geval mogen worden overschreden, en actiewaarden voor de blootstelling, op basis waarvan bepaald wordt welke preventieve maatregelen nodig zijn om het risico voor de werknemers te verminderen.

De in het gemeenschappelijk standpunt vastgestelde preventieve maatregelen berusten in hoofdzaak op de plicht van de werkgever de niveaus van mechanische trillingen waaraan werknemers zijn blootgesteld, volgens verschillende methoden te bepalen en te evalueren. Het gemeenschappelijk standpunt verwijst daarvoor naar de ISO-normen.

Wanneer de actiewaarden voor de blootstelling overschreden worden, gaat de werkgever op basis van de risicobeoordeling over tot de opstelling en uitvoering van een programma van technische en/of organisatorische maatregelen om de blootstelling te voorkomen of te beperken.

Het gemeenschappelijk standpunt bevat voorts gedetailleerde maatregelen betreffende de voorlichting en opleiding van werknemers die aan de gevaren van trillingen worden blootgesteld, alsook een verscherpt gezondheidstoezicht, hetgeen o.a. inhoudt dat de werknemer het recht heeft een exemplaar van zijn medisch dossier op te vragen.

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad heeft door de opsplitsing van het oorspronkelijke voorstel wel een andere structuur, maar sluit in grote lijnen aan bij het Commissievoorstel. De amendementen die het Europees Parlement tijdens de eerste lezing van dit onderdeel van het Commissievoorstel heeft voorgesteld, zijn grotendeels overgenomen.

Het gemeenschappelijk standpunt verschilt vooral van het Commissievoorstel door de verhoging van de grens- en actiewaarden voor blootstelling aan hand-armtrillingen en lichaamstrillingen, de schrapping van het begrip „drempelniveau”, de toekenning van speciale afwijkingen voor zeevaart en luchtvaart en voor seizoenarbeid, en tot slot de vaststelling van overgangperiodes voor bestaande arbeidsmiddelen en een aanvullende overgangperiode voor arbeidsmiddelen die gebruikt worden in de land- en bosbouw.

2. AMENDEMENTEN VAN HET PARLEMENT IN EERSTE LEZING

De door het Europees Parlement in eerste lezing aangenomen amendementen die op trillingen van toepassing zijn, dragen de volgende nummers: 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32 en 33.

2.1. Amendementen van het Europees Parlement die de Raad heeft overgenomen

De amendementen nrs. 1, 4, 5, 8, 9, 16, 17, 18, 19, 28, 30, 31 en 33 zijn volledig overgenomen, zo niet naar de letter dan naar de geest, in het gewijzigde Commissievoorstel en in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad.

De Raad heeft de amendementen nrs. 7, 10, 11, 13 en 20, die reeds in het gewijzigde Commissievoorstel waren overgenomen, enigszins anders geformuleerd, maar inhoudelijk niet gewijzigd.

De amendementen nrs. 21, 27, 29 en 32, die in het gewijzigde voorstel waren overgenomen, staan niet letterlijk in het gemeenschappelijk standpunt. Inhoudelijk heeft de Raad zich evenwel gehouden aan de bepalingen in het gewijzigde Commissievoorstel die met die amendementen overeenstemmen.

Amendement nr. 12, dat niet in het gewijzigde Commissievoorstel stond, is in licht gewijzigde vorm in het gemeenschappelijk standpunt van de Raad geïntegreerd.

De Raad is dan ook van mening dat zijn gemeenschappelijk standpunt in grote lijnen strookt met de amendementen van het Europees Parlement en met het gewijzigde voorstel van de Commissie.

2.2. Amendementen van het Europees Parlement die de Raad niet heeft overgenomen

De Raad heeft het niet wenselijk geacht de amendementen nrs. 6, 15 en 25 in zijn gemeenschappelijk standpunt op te nemen, hetgeen de Commissie ook niet had gedaan in haar gewijzigde voorstel.

De Raad heeft zich bij dit besluit door de volgende overwegingen laten leiden:

- de drempelniveaus, waarvoor in amendement nr. 6 een nieuwe definitie wordt voorgesteld, zijn geschrapt. De Raad is van mening dat die schrapping de tekst versterkt, omdat de bepalingen van de richtlijn aldus toepasselijk zijn zolang het risico bestaat;
- amendement nr. 15 legt een te strenge verplichting op aan de werknemers: de Raad is van mening dat het gezondheidstoezicht als een recht en niet als een plicht voor de werknemers moet worden beschouwd; en
- de in amendement nr. 25 vervatte bepaling dat de Commissie een verslag moet indienen is overbodig, aangezien de Commissie een jaarlijks toepassingsverslag uitbrengt.

2.3. Nieuwe bepalingen, ingevoerd door de Raad

a) *Structuur van de richtlijn*

De Raad achtte het wenselijk het richtlijnvoorstel betreffende fysische agentia in vier richtlijnen op te splitsen, waarin de vier fysische agentia apart worden behandeld.

In de eerste plaats was de Raad van oordeel dat de vier agentia, gelet op hun verschillende kenmerken, moeilijk in één gemeenschappelijk dispositief konden worden opgenomen, ook al worden er vier aparte bijlagen toegevoegd. Voorts meende de Raad voorrang te moeten geven aan de aanneming van een richtlijn betreffende trillingen, omdat de blootstelling aan trillingen reële gevaren met zich brengt, en omdat de kennis van de gevolgen van met name optische straling en elektromagnetische velden en golven minder groot is.

De Raad erkent evenwel in een verklaring voor de notulen dat het gewijzigde Commissievoorstel wat de andere fysische agentia betreft nog steeds op de agenda van de Raad staat en heeft zich ertoe verbonden de bespreking van de andere onderdelen voort te zetten.

b) *Grenswaarden en actiewaarden voor lichaamstrillingen*

In vergelijking met het gewijzigde Commissievoorstel zijn in het gemeenschappelijk standpunt de grenswaarde voor dagelijkse blootstelling aan lichaamstrillingen en de actiewaarde verhoogd, en wel respectievelijk van 0,7 m/s² tot 1,15 m/s² en van 0,5 m/s² tot 0,6 m/s².

De Raad is van mening dat die waarden een juist evenwicht bieden tussen enerzijds de plicht de veiligheid en gezondheid van de werknemers te beschermen, en anderzijds de noodzaak te voorkomen dat de toepassing van de richtlijn buitensporige kosten met zich zou brengen voor de ondernemingen en met name het MKB.

c) *Schrapping van de drempelniveaus*

De Raad is van mening dat de schrapping de tekst versterkt, omdat de bepalingen van de richtlijn daardoor toepasselijk zijn zolang het risico bestaat.

d) *Overgangperiode*

De Raad achtte het wenselijk een facultatieve overgangperiode in te voeren voor de toepassing van de voorschriften betreffende het naleven van de grenswaarde zodat de bestaande arbeidsmiddelen kunnen worden aangepast. Voor arbeidsmiddelen die gebruikt worden in de land- en bosbouw was de Raad van mening dat de overgangperiode met ten hoogste drie jaar kan worden verlengd.

De Raad was namelijk van oordeel dat met het oog op de concrete toepassing van de richtlijn, met name in het MKB, werk moet worden gemaakt van bewustmaking en gerichte informatiecampagnes, opleidingsmodules en cursussen, en dat in bepaalde industriële sectoren nieuwe arbeidsmiddelen en/of gereedschappen moeten worden aangeschaft.

e) *Afwijkingen voor specifieke sectoren*

De Raad heeft in zijn gemeenschappelijk standpunt nieuwe afwijkingen opgenomen voor de grenswaarden voor lichaamstrillingen in de zeevaart en luchtvaart, alsook een afwijking voor specifieke gevallen waarin de blootstelling op verschillende ogenblikken aanzienlijk verschilt.

De Raad was van mening dat zeevaart en luchtvaart een speciale behandeling behoeven en heeft de toekenning van die afwijkingen aan zeer strikte voorwaarden onderworpen en daarbij voorgeschreven dat gezorgd moet worden voor een verscherpt gezondheidstoezicht bij de betrokken werknemers.

IV. CONCLUSIE

De Raad is van mening dat de tekst van het gemeenschappelijk standpunt over het geheel genomen aan de fundamentele doelstellingen van het gewijzigde Commissievoorstel beantwoordt. Hij meent ook rekening te hebben gehouden met de belangrijkste aspecten van de doelstellingen die het Europees Parlement in zijn amendementen beoogt.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 27/2001**door de Raad vastgesteld op 25 juni 2001****met het oog op de aanneming van Besluit 2001/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake communautaire stimuleringsmaatregelen op het gebied van de werkgelegenheid****(Voor de EER relevante tekst)**

(2001/C 301/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 129,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 3 van het Verdrag bepaalt dat het optreden van de Gemeenschap het bevorderen omvat van de coördinatie van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten, teneinde het doeltreffender te maken door het ontwikkelen van een gecoördineerde werkgelegenheidsstrategie.
- (2) De bijzondere Europese Raad over werkgelegenheid van 20 en 21 november 1997 in Luxemburg heeft de stoot gegeven tot een algemene strategie voor de werkgelegenheid, de Europese werkgelegenheidsstrategie, die de coördinatie omvat van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten op basis van gemeenschappelijke richtsnoeren (het proces van Luxemburg), de voortzetting en de ontwikkeling van een gecoördineerd macro-economisch beleid dat steunt op een goed werkende interne markt, waardoor de basis zal worden gelegd voor een duurzame groei, een nieuw dynamisme en een klimaat van vertrouwen waarmee de werkgelegenheid wordt gestimuleerd.

Deze strategie behelst ook dat systematischer dan in het verleden het communautaire beleid op alle terreinen, of het nu om kader- of om steunbeleid gaat, mede ten dienste van de werkgelegenheid wordt gesteld.

- (3) De Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 heeft een nieuw strategisch doel voor de Unie vastgesteld, namelijk een concurrerende en dynamische kenniseconomie te worden die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang, en aldus opnieuw de voorwaarden te creëren voor volledige werkgelegenheid. Hiertoe heeft hij een nieuwe reeks doelen en benchmarks vastgesteld, en wel in het kader van een nieuwe open coördinatiemethode op alle niveaus, gekoppeld aan een sterkere richtinggevende en coördinerende rol voor de Europese Raad, om te komen tot een coherenter strategische sturing en een doeltreffender monitoring van de vooruitgang. Bovendien heeft hij ertoe opgeroepen met de tussentijdse evaluatie van het proces van Luxemburg een nieuwe impuls te geven door de richtsnoeren voor de werkgelegenheid nader in te vullen met concretere doelstellingen, en daarbij nauwere banden met andere relevante beleids-terreinen tot stand te brengen.
- (4) Een van de sterke punten van de Europese werkgelegenheidsstrategie is dat de lidstaten samenwerken op het gebied van het werkgelegenheidsbeleid, maar het recht behouden beslissingen te nemen die op hun eigen situatie zijn toegesneden. Een ander sterk punt is dat zij lering trekken uit elkaars ervaringen, waaronder de wijze waarop de sociale partners en de plaatselijke en regionale overheden bij het beleid worden betrokken.
- (5) De Europese Raad heeft meermaals bepaald dat er vergelijkbare en betrouwbare statistieken en indicatoren op het gebied van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt moeten worden vastgesteld en verzameld.

(1) PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 242.

(2) Advies uitgebracht op 28 februari 2001 (PB C 139 van 11.5.2001, blz. 30).

(3) Advies uitgebracht op 13 december 2000 (PB C 144 van 16.5.2001, blz. 30).

(4) Advies van het Europees Parlement van 14 februari 2001 (PB C 276 van 1.10.2001, blz. ...), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 25 juni 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

- (6) Besluit 2000/98/EG van de Raad⁽¹⁾, heeft het Comité voor de werkgelegenheid ingesteld teneinde de coördinatie van het werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid van de lidstaten te bevorderen.
- (7) Besluit 98/171/EG van de Raad van 23 februari 1998 betreffende communautaire activiteiten terzake van analyse, onderzoek en samenwerking op het gebied van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt⁽²⁾, dat op het ogenblik in dergelijke activiteiten voorziet, komt op 31 december 2000 te vervallen.
- (8) Het onderhavige besluit voorziet in de voortzetting en uitbreiding van de activiteiten waarmee uit hoofde van Besluit 98/171/EG een begin is gemaakt. Bij de uitvoering van de activiteiten uit hoofde van dit besluit, houdt de Commissie ten volle rekening met de resultaten van het uit hoofde van Besluit 98/171/EG uitgevoerde programma.
- (9) De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽³⁾.
- (10) Bij dit besluit worden voor de totale duur van de activiteiten financiële middelen vastgesteld die voor de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure het voornaamste referentiepunt zijn in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure⁽⁴⁾,

BESLUITEN:

Artikel 1

Vaststelling van communautaire activiteiten

In de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2005 worden communautaire activiteiten terzake van analyse, onderzoek en samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt uitgevoerd.

Artikel 2

Beginselen

1. De activiteiten in de zin van dit besluit hangen rechtstreeks samen met de uitvoering van titel VIII van het Verdrag.

⁽¹⁾ PB L 29 van 4.2.2000, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 63 van 4.3.1998, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

2. De activiteiten dragen bij tot het bereiken van het nieuwe strategische doel dat de Europese Raad van Lissabon gesteld heeft, namelijk de Gemeenschap in staat te stellen om opnieuw de voorwaarden voor volledige werkgelegenheid te scheppen.

Artikel 3

Doelstellingen

1. Deze activiteiten hebben het volgende tot doel:
 - a) een gecoördineerde aanpak van het werkgelegenheidsbeleid in de Europese Gemeenschap ondersteunen, en dit in het kader van het door de Europese Raad van Lissabon gestelde algemene doel om de arbeidsparticipaties te verhogen;
 - b) tot de ontwikkeling van de gecoördineerde werkgelegenheidsstrategie bijdragen, dit door middel van analyse, monitoring en ondersteuning van in de lidstaten uitgevoerde acties, en naar behoren rekening houdend met de verantwoordelijkheid van de lidstaten op dit gebied;
 - c) de Europese werkgelegenheidsstrategie toekomstgericht verder ontwikkelen, volgen en evalueren;
 - d) samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van analyse, onderzoek en monitoring van het arbeidsmarktbeleid bevorderen;
 - e) goede praktijken onderkennen en de uitwisseling en overdracht van informatie en ervaringen bevorderen;
 - f) de aanpak en inhoud van de Europese werkgelegenheidsstrategie ontwikkelen, onder andere via vormen van samenwerking met de sociale partners en de bevoegde lokale en regionale instanties; en
 - g) een actief en transparant informatiebeleid voeren.
2. De analyse in het kader van deze activiteiten dient zo veel mogelijk genderspecifiek te zijn.

Artikel 4

Communautaire maatregelen

1. Gelet op de beginselen van artikel 2 en met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 3, hebben de communautaire maatregelen betrekking op de volgende activiteiten:

- a) analyse en evaluatie van de werkgelegenheidstrends en het algemeen beleidskader; prospectieve analyses op beleidsterreinen die voor de Commissie en de lidstaten van belang zijn voor de evaluatie van beleidskeuzes en van het effect van het communautaire beleid; prognosen en onderzoek aangaande nieuwe beleidsvraagstukken die bij de ontwikkeling van de gecoördineerde werkgelegenheidsstrategie ontstaan;
- b) ondersteuning van de inspanningen van de lidstaten voor een consistente en gecoördineerde evaluatie van hun nationale actieplannen inzake werkgelegenheid, onder andere van de wijze waarop de sociale partners en de bevoegde regionale en lokale instanties bij de uitvoering ervan betrokken zijn; wanneer de eerste periode van toepassing van de jaarlijkse richtsnoeren voor de werkgelegenheid zoals overeengekomen in het kader van het proces van Luxemburg, afloopt, zal een speciale evaluatie worden gemaakt;
- c) een kwantitatieve en kwalitatieve evaluatie van de effecten van de Europese werkgelegenheidsstrategie in het algemeen en een analyse van de samenhang van de Europese werkgelegenheidsstrategie met zowel het algemene economische beleid als met andere beleidsterreinen;
- d) bundeling en uitwisseling van ervaring in de lidstaten, met inbegrip van wederzijdse beoordeling, zowel wat de pijlers als wat de afzonderlijke richtsnoeren betreft, zoals omschreven in de jaarlijkse richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten. Intensivering van deze samenwerking zal de lidstaten helpen om hun werkgelegenheidsbeleid in het licht van de opgedane ervaring te ontwikkelen;
- e) monitoring van de Europese werkgelegenheidsstrategie in de lidstaten, met name via de Europese Waarnemingspost voor de werkgelegenheid;
- f) technische en wetenschappelijke werkzaamheden die nodig zijn ter ondersteuning van de ontwikkeling van gemeenschappelijke kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren, de verbetering en aanvulling van de statistieken, de benchmarking van prestaties en de uitwisseling van informatie over optimale praktijken;
- g) ondersteuning van de inspanningen van de voorzitterschappen van de Raad van de Europese Unie om speciale aandacht te besteden aan prioritaire onderdelen van de Europese strategie voor de werkgelegenheid, alsmede aan speciale evenementen van groot internationaal belang of van algemeen belang voor de Gemeenschap en de lidstaten.

2. In het kader van de in lid 1 genoemde activiteiten zal worden gestreefd naar integratie van het beginsel van gendergelijkheid, met name ten aanzien van gelijke kansen voor mannen en vrouwen in het arbeidsproces en op de arbeidsmarkt en van het combineren van werk en gezin.

3. Bij de toepassing van de in lid 1 bedoelde maatregelen houdt de Commissie rekening met statistische gegevens, studies en projectverslagen van internationale organisaties zoals de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) en de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO).

Artikel 5

Resultaten

De resultaten van de in artikel 4 bedoelde activiteiten zullen worden gebruikt of gepubliceerd, naar gelang van het soort betrokken activiteit, in onder meer:

- a) het verslag „Werkgelegenheid in Europa” en andere publicaties, werkdocumenten, aan de Raad, de Commissie en het Comité voor de werkgelegenheid, voor te leggen verslagen, met inbegrip van de in artikel 4, lid 1, onder b), bedoelde verslagen over de evaluatie van het proces van Luxemburg;
- b) nationale seminars ter voorbereiding van de nationale actieplannen inzake werkgelegenheid, seminars over het werkgelegenheidsbeleid of de organisatie van belangrijke internationale evenementen over prioritaire onderwerpen of onderwerpen van algemeen belang;
- c) gebruik van internetfaciliteiten voor de verspreiding van de resultaten (web-publishing, chats en seminars via internet) en als instrument ter bevordering van de samenwerking en de uitwisseling van informatie.

Artikel 6

Samenhang en complementariteit

De Commissie ziet toe op de samenhang en complementariteit van de in het kader van het onderhavige besluit toegepaste maatregelen en de andere communautaire programma's en initiatieven terzake (zoals het programma voor sociale integratie en het kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie). De resultaten van andere communautaire initiatieven zouden als input kunnen dienen voor de onder dit besluit vallende acties en de resultaten van de in dit besluit genoemde activiteiten zouden als input kunnen dienen voor andere communautaire initiatieven.

Artikel 7

Deelname van derde landen

1. De activiteiten die kunnen openstaan voor deelname door de landen van de Europese Economische Ruimte, de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa, Cyprus, Malta en Turkije, en de mediterrane partnerlanden van de Europese Unie, worden bepaald in het kader van de betrekkingen van de Europese Unie met die landen.

2. De kosten van de in lid 1 bedoelde deelname komen ten laste hetzij van de betrokken landen zelf, hetzij van de communautaire begrotingslijnen betreffende de uitvoering op het betrokken gebied van de samenwerkings-, associatie- of partnerschapsovereenkomsten met deze landen.

Artikel 8

Uitvoeringsmaatregelen

1. De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen met betrekking tot onderstaande onderwerpen worden vastgesteld volgens de beheersprocedure van artikel 9, lid 2:

- a) de algemene richtsnoeren voor de uitvoering van de activiteiten;
- b) de jaarlijkse begrotingen en de verdeling van de middelen over de maatregelen;
- c) het jaarlijks werkplan voor de uitvoering van de acties van de activiteiten en de voorstellen van de Commissie betreffende de selectiecriteria voor financiële steun, met inbegrip van de criteria voor de monitoring en de evaluatie van de activiteiten waarvoor dergelijke steun wordt verleend, alsmede de wijze van verspreiding en overdracht van de resultaten.

2. De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen met betrekking tot enig ander onderwerp worden vastgesteld volgens de raadplegingsprocedure van artikel 9, lid 3.

Artikel 9

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing met inachtneming van de bepalingen van artikel 8 van genoemd besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG genoemde termijn wordt op twee maanden vastgesteld.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing met inachtneming van de bepalingen van artikel 8 van genoemd besluit.
4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 10

Samenwerking met andere comités

Om de in artikel 6 bedoelde samenhang en complementariteit van deze activiteiten met andere maatregelen te waarborgen,

houdt de Commissie het comité van artikel 9 regelmatig op de hoogte van andere relevante communautaire acties. Waar nodig zal de Commissie zorg dragen voor regelmatige en gestructureerde samenwerking tussen dit comité en de comités voor andere relevante beleidsmaatregelen, instrumenten en acties.

Artikel 11

In te stellen contacten

Onverminderd de artikelen 8, 9 en 10 draagt de Commissie zorg voor de nodige contacten met het Comité voor de werkgelegenheid, zodat dit comité regelmatig passende informatie ontvangt over de uitvoering van de in dit besluit bedoelde activiteiten.

In het kader van de in dit besluit bedoelde activiteiten draagt de Commissie zorg voor de nodige contacten met de sociale partners en wisselt zij op gezette tijden met hen van gedachten. Daartoe brengt de Commissie relevante informatie ter kennis van de sociale partners. De Commissie brengt de standpunten van de sociale partners ter kennis van het Comité voor de werkgelegenheid en van het in artikel 9 bedoelde comité.

Artikel 12

Financiering

1. De financiële middelen voor de uitvoering van de in dit besluit bedoelde communautaire activiteiten voor het tijdvak van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2005 belopen 50 miljoen EUR.

2. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

Artikel 13

Evaluatie en verslaglegging

1. De Commissie stelt prestatie-indicatoren voor de acties vast, volgt de behaalde resultaten op en laat onafhankelijke evaluaties verrichten in het derde jaar (tussentijdse evaluatie) en bij het begin van het laatste jaar (evaluatie achteraf) van de activiteiten. De evaluaties gaan in het bijzonder na welke effecten zijn bereikt en in hoeverre de middelen doelmatig zijn ingezet, en verschaffen besluitgerichte aanbevelingen voor aanpassingen en de eventuele uitbreiding van de activiteiten.

2. De Commissie maakt de resultaten van de ondernomen acties en de evaluatieverslagen openbaar.

3. In het licht van de evaluaties kan de Commissie een uitbreiding van de activiteiten voorstellen.

4. De Commissie dient uiterlijk op 31 december 2003 een tussentijds verslag over de resultaten van deze activiteiten in bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, alsmede, uiterlijk op 31 december 2006, een eindverslag. In deze verslagen neemt zij informatie op over de communautaire financiering in het kader van de activiteiten en over de samenhang en complementariteit met andere relevante programma's, acties en initiatieven, alsmede de relevante resultaten van de evaluaties.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 24 juli 2000 een op artikel 129 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (EG-Verdrag) gebaseerd voorstel ingediend, voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad inzake communautaire stimuleringsmaatregelen op het gebied van de werkgelegenheid.
2. Overeenkomstig artikel 251 van het EG-Verdrag heeft het Europees Parlement op 14 februari 2001 zijn advies in eerste lezing uitgebracht.

Het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's hebben op 28 februari 2001, respectievelijk 13 december 2000 advies uitgebracht.

3. De Commissie heeft op 28 februari 2001 een gewijzigd voorstel voor een besluit ingediend, waarin bepaalde amendementen van het Europees Parlement werden overgenomen.
4. Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het EG-Verdrag heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt op 25 juni 2001 vastgesteld.

II. DOEL

Met het voorstel wordt beoogd uitvoering te geven aan artikel 129 van het EG-Verdrag. Het heeft meer bepaald ten doel de samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en hun werkgelegenheidsbeleid te ondersteunen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemene opmerkingen

Artikel 129 van het EG-Verdrag bepaalt dat de Raad stimuleringsmaatregelen kan aannemen die erop gericht zijn de samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en hun werkgelegenheidsbeleid te ondersteunen door middel van initiatieven ter ontwikkeling van de uitwisseling van informatie en optimale praktijken, verstrekking van vergelijkende analyses en advies, alsmede bevordering van innoverende benaderingswijzen en evaluatie van ervaringen.

In zijn gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad, zonder voorbij te gaan aan de door de Commissie voorgestelde en door het Europees Parlement gesteunde doelstellingen, het voorstel op een aantal punten gewijzigd.

Wat de werkingssfeer betreft, beantwoordt het gemeenschappelijk standpunt aan de doelstellingen van artikel 129 van het EG-Verdrag, aangezien het, met inachtneming van de bevoegdheid van de lidstaten op dit terrein, bepaalt welke maatregelen op communautair niveau kunnen worden genomen ter ondersteuning van de inspanningen die de lidstaten zich in hun streven naar volledige werkgelegenheid getroosten.

De Europese Raad heeft in Luxemburg en in Lissabon strategische doelen gesteld die de lidstaten kunnen verwezenlijken door de weg van de zogenaamde open coördinatiemethode te bewandelen. De ondersteunende rol die voor de Gemeenschap weggelegd is, krijgt daardoor een nieuwe dimensie. Het gemeenschappelijk standpunt strekt ter vervanging van Besluit 98/171/EG, dat op 31 december 2000 vervallen is. Het gemeenschappelijk standpunt is evenwel ambitieuzer dan het oude besluit.

In het gemeenschappelijk standpunt worden de beginselen bepaald die de communautaire initiatieven moeten sturen. Een van die beginselen is gendergelijkheid. Om de doelen van het gemeenschappelijk standpunt te verwezenlijken, zullen onder meer de sociale partners en de

regionale en plaatselijke instanties worden ingeschakeld. Ook voorziet het gemeenschappelijk standpunt in middelen om de resultaten van de activiteiten te verspreiden en in een systeem voor de evaluatie van die resultaten. Derde landen, en met name de kandidaat-lidstaten, kunnen zich bij deze activiteiten aansluiten.

Ten opzichte van het Commissievoorstel zijn in het gemeenschappelijk standpunt wijzigingen aangebracht die op verheldering en vereenvoudiging van de wetgevingstekst gericht zijn maar ook dienen ter overname van een groot aantal van de door het Europees Parlement voorgestelde amendementen.

2. Amendementen van het Europees Parlement

Het Europees Parlement heeft in zijn plenaire vergadering van 14 februari 2001 17 amendementen aangenomen, die als volgt zijn in te delen:

- amendementen betreffende het proces van Luxemburg en de deelname van de sociale partners en de plaatselijke en regionale publiekrechtelijke lichamen (amendementen nrs. 1, 3 en 5),
- amendementen betreffende gendergelijkheid en gelijkheidsbeleid (amendementen nrs. 4, 7, 8, 9 en 11),
- amendementen betreffende bewustmaking van het publiek (amendementen nrs. 3 (tweede deel), 11 en 12),
- amendementen betreffende de rol van het Parlement (amendementen nrs. 2 en 15),
- amendement betreffende de Europese werkgelegenheidsstrategie (amendement nr. 6),
- amendement betreffende proefprojecten (amendement nr. 10),
- amendementen die de relatie tot andere initiatieven en programma's van de Gemeenschap preciseren (amendementen nrs. 13 en 14),
- amendementen betreffende de begroting en de jaarlijkse kredieten (amendementen nrs. 16 en 17).

2.1. Amendementen van het Europees Parlement die de Commissie niet heeft overgenomen

De Commissie heeft vijf amendementen van het Europees Parlement niet in haar gewijzigd voorstel overgenomen, namelijk de amendementen nrs. 4, 14, 15, 16 en 17.

2.2. Amendementen van het Europees Parlement die door de Commissie zijn aanvaard

De Commissie heeft in haar gewijzigd voorstel twaalf van de 17 door het Europees Parlement voorgestelde amendementen zo niet naar de letter, dan toch naar de geest overgenomen. Dit zijn de amendementen nrs. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 (ten dele), 11, 12 en 13 (ten dele).

3. Voornaamste wijzigingen die door de Raad zijn aangebracht in het voorstel van de Commissie

3.1. Amendementen van het Europees Parlement die de Raad heeft overgenomen

De Raad heeft elf van de twaalf door de Commissie in haar gewijzigd voorstel verwerkte amendementen gehandhaafd, hetzij letterlijk hetzij naar de geest. Dit zijn de amendementen nrs. 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 (ten dele), 11, 12 en 13 (ten dele).

De Raad heeft zich dus grotendeels bij het gewijzigd voorstel van de Commissie aangesloten.

3.2. *Amendementen van het Europees Parlement die niet door de Raad zijn overgenomen*

De Raad heeft het, evenals de Commissie in haar gewijzigd voorstel, verkieslijk geacht de amendementen nrs. 14, 15, 16 en 17 niet over te nemen. Bovendien heeft de Raad amendement nr. 2 niet en amendement nr. 4 wel overgenomen.

De Raad baseert zijn afwijzing van de genoemde amendementen op de volgende argumenten:

- de overweging waarin amendement nr. 2 verwerkt had moeten worden, is geschrapt, omdat de regels van de Verdragen hier van toepassing zijn, en de overweging dus overbodig is;
- amendement nr. 14 is afgewezen omdat de bevoegdheid voor het programmabeheer en de coördinatie van het programma met andere communautaire initiatieven per definitie bij de Commissie ligt. Verder valt de benoeming van de leden der verschillende comités onder de uitsluitende bevoegdheid van de lidstaten;
- de interinstitutionele betrekkingen met het Europees Parlement worden beheerst door het EG-Verdrag en het lijkt dan ook ongepast om de in amendement nr. 15 vervatte suggestie over te nemen;
- wat de financiële middelen betreft (amendement nr. 16), heeft de Raad allereerst akte genomen van de benadering van de Commissie, die bij de berekening van het voorgestelde bedrag is uitgegaan van de reële behoeften op dit terrein enerzijds, maar anderzijds ook van het vermogen van de betrokken actoren om met de personele middelen waarover zij beschikken de uitgaven binnen het bewuste tijdsbestek te verrichten. In het gemeenschappelijk standpunt van de Raad is voor het totale bedrag ook uitgegaan van het bedrag dat effectief besteed is in het kader van het vorige besluit, en dat lag lager dan de oorspronkelijk uitgetrokken financiële middelen;
- wat amendement nr. 17 aangaat, spreekt het vanzelf dat bij de jaarlijks door de begrotingsautoriteit toegestane kredieten rekening wordt gehouden met de personeelsbehoeften.

3.3. *Andere opzet van de tekst*

Ter verheldering van de tekst zijn de voormalige artikelen 1 en 2 grotendeels herschreven en bevat artikel 2 nu de sleutelbeginselen die aan de voorgenomen activiteiten ten grondslag liggen.

IV. **CONCLUSIE**

De Raad is van oordeel dat de tekst van het gemeenschappelijk standpunt over het geheel genomen strookt met de fundamentele doelen van het gewijzigd Commissievoorstel. Voorts meent hij in essentie rekening te hebben gehouden met hetgeen het Europees Parlement met zijn amendementen beoogde.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 28/2001

door de Raad vastgesteld op 28 juni 2001

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2001/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor veilig laden en lossen van bulkschepen

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/C 301/03)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Wegens het grote aantal scheepvaartongelukken waarbij bulkschepen betrokken zijn en mensenlevens verloren gaan, dienen in het kader van het gemeenschappelijke vervoersbeleid verdere maatregelen te worden getroffen.
- (2) Uit onderzoek naar de oorzaken van ongelukken met bulkschepen blijkt dat het laden en lossen van vaste bulkclading, indien dit niet op de juiste wijze geschiedt, tot het teloorgaan van bulkschepen kan bijdragen doordat de structuur van het schip overbelast wordt of doordat delen van de constructie in de laadruimen mechanisch worden beschadigd. De veiligheid van bulkschepen kan worden verbeterd door maatregelen te treffen die erop gericht zijn het risico van beschadigingen en verzwakkingen van de structuur als gevolg van verkeerde laad- en losverrichtingen te voorkomen.
- (3) Op internationaal niveau heeft de Internationale Maritieme Organisatie, hierna „de IMO” genoemd, wat de veiligheid van bulkschepen betreft, in een aantal resoluties van haar algemene vergadering aanbevelingen gedaan die betrekking hebben op de afhandeling van schepen in havens in het algemeen en op laad- en losverrichtingen in het bijzonder.

- (4) De IMO heeft in Resolutie A.862(20) van haar algemene vergadering een gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkschepen aangenomen, hierna „de BLU-code” genoemd, en bij de aangesloten regeringen erop aangedrongen om aan deze gedragscode zo spoedig mogelijk uitvoering te geven en om de IMO in kennis te stellen van alle gevallen waarin de BLU-code niet wordt nageleefd. Voorts heeft de IMO in deze resolutie bij de aangesloten regeringen op wier grondgebied terminals voor laden en lossen van vaste bulkclading zijn gevestigd, erop aangedrongen wetgeving in te voeren die ertoe strekt een aantal essentiële beginselen te doen naleven die voor de toepassing van de BLU-code nodig zijn.
- (5) Gezien het mondiale karakter van de drogeladingvaart hebben de effecten van laad- en losverrichtingen op de veiligheid van bulkschepen grensoverschrijdende implicaties. Maatregelen om te voorkomen dat bulkschepen als gevolg van verkeerde laad- en lospraktijken vergaan, kunnen derhalve het best op communautair niveau worden genomen, door geharmoniseerde voorschriften en procedures vast te stellen ter uitvoering van de IMO-aanbevelingen in Resolutie A.862(20) van de algemene vergadering en van de BLU-code.
- (6) Gezien het in artikel 5 van het Verdrag vervatte subsidiariteitsbeginsel is een richtlijn het aangewezen rechtsinstrument, aangezien deze een kader biedt voor uniforme en verplichte toepassing door de lidstaten van de voorschriften en procedures voor het veilig laden en lossen van bulkschepen, terwijl elke lidstaat het recht heeft om uit te maken welke uitvoeringsinstrumenten het beste bij zijn nationale systeem passen. De onderhavige richtlijn gaat overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel niet verder dan hetgeen voor de verwezenlijking van die doelstelling nodig is.
- (7) De veiligheid van bulkschepen en van de bemanningen ervan kan worden verbeterd door bij drogeladingsterminals de risico's van verkeerd laden en lossen te verminderen. Dit kan worden bereikt door de vaststelling van geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen schepen en terminals en van geschiktheidsvoorschriften voor schepen en terminals.

⁽¹⁾ PB C 311 E van 31.10.2000, blz. 240.

⁽²⁾ PB C 14 van 16.1.2001, blz. 37.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 13 februari 2001 (PB C 276 van 1.10.2001, blz. ...), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 28 juni 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

- (8) Om de veiligheid van bulkschepen te verbeteren en concurrentievervalsing te voorkomen, dienen de geharmoniseerde procedures en geschiktheidscriteria te gelden voor alle bulkschepen, ongeacht de vlag waaronder zij varen, alsmede voor alle terminals in de Gemeenschap die, onder normale omstandigheden, voor laden of lossen van vaste bulkclading door bulkschepen worden aangelopen.
- (9) Bulkschepen die voor laden of lossen van vaste bulkclading terminals aandoen, dienen daarvoor geschikt te zijn. Op hun beurt dienen terminals ook geschikt te zijn om bulkschepen die deze terminals aandoen, te ontvangen en om die schepen te laden of te lossen. Daartoe zijn in de BLU-code geschiktheidscriteria vastgesteld.
- (10) Voor een betere samenwerking en communicatie met de kapitein van het schip betreffende aangelegenheden in verband met laden en lossen van vaste bulkclading dienen de terminals een terminalvertegenwoordiger aan te stellen die verantwoordelijk is voor dergelijke verrichtingen in de terminal, en de kapiteins handleidingen met informatie over de terminal- en havenvoorschriften ter beschikking te stellen; daartoe zijn in de BLU-code bepalingen opgenomen.
- (11) Het ontwikkelen, toepassen en onderhouden van een kwaliteitsbewakingsstelsel door de terminals zou waarborgen dat de procedures voor samenwerking en communicatie en de eigenlijke laad- en losverrichtingen door de terminal worden gepland en uitgevoerd aan de hand van een geharmoniseerd kader dat internationaal erkend is en aan een audit kan worden onderworpen. Met het oog op deze internationale erkenning dient het kwaliteitszorgstelsel te voldoen aan de door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) vastgestelde normen van de ISO 9000-reeks. Het is belangrijk ervoor te zorgen dat nieuwe terminals voor een beperkte duur kunnen beschikken over een tijdelijke exploitatievergunning, zodat zij voldoende tijd hebben om de betreffende certificatie te voltooien.
- (12) Om ervoor te zorgen dat de laad- en losverrichtingen zorgvuldig worden voorbereid, overeengekomen en uitgevoerd teneinde te voorkomen dat zij de veiligheid van schip of bemanning in gevaar kunnen brengen, dienen de verantwoordelijkheden van de kapitein en die van de terminalvertegenwoordiger te worden vastgesteld. Daartoe zijn bepalingen te vinden in het SOLAS-Verdrag van 1974, in Resolutie A.862(20) van de algemene vergadering van de IMO en in de BLU-code. Met hetzelfde oogmerk kunnen procedures voor het voorbereiden, overeengekomen en uitvoeren van laad- en losverrichtingen op de bepalingen van deze internationale instrumenten worden gebaseerd.
- (13) Omdat het in het algemeen belang van de Gemeenschap is substandaardschepen uit de havens van de Gemeenschap te weren, dient de terminalvertegenwoordiger elke zichtbare tekortkoming aan boord van een bulkschip waardoor de veiligheid van de laad- of losverrichtingen in gevaar kan worden gebracht, te melden.
- (14) Het is nodig dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten laad- of losverrichtingen verhinderen of stopzetten wanneer zij duidelijke aanwijzingen hebben dat de veiligheid van het schip of van de bemanning ervan door deze activiteiten in gevaar wordt gebracht. Ook dienen deze autoriteiten met het oog op de veiligheid op te treden ingeval de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over de toepassing van deze procedures van mening verschillen. Het optreden van de bevoegde autoriteiten met het oog op de veiligheid dient onafhankelijk te zijn van commerciële belangen in verband met terminals.
- (15) Het is noodzakelijk procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat schade die tijdens laad- of losverrichtingen aan schepen wordt toegebracht, wordt gemeld aan de passende instanties, zoals de relevante classificatiebureaus, en zo nodig wordt hersteld. Wanneer deze schade de veiligheid of de zeevaardigheid van het schip zou kunnen aantasten, dient het besluit over de noodzaak en de urgentie van herstellingen te worden genomen door de havenstaatcontrole-instanties in overleg met de administratie van de vlaggenstaat. Gezien de technische deskundigheid die zo'n besluit vergt, dienen deze instanties een beroep te kunnen doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en om hen over de noodzaak van herstellingen te adviseren.
- (16) De handhaving van deze richtlijn dient te worden verbeterd door doelmatige monitoring- en verificatieprocedures in de lidstaten: verslaglegging over de resultaten van deze verificaties zal waardevolle informatie over de doeltreffendheid van de in deze richtlijn vervatte geharmoniseerde voorschriften en procedures opleveren.
- (17) De IMO heeft in Resolutie A.797(19) van haar algemene vergadering van 23 november 1995 inzake de veiligheid van vaste bulkclading vervoerende schepen de havenstaatautoriteiten verzocht te bevestigen dat de laad- en losverrichtingen voor bulkclading aan de IMO-codes en -aanbevelingen inzake samenwerking tussen schepen en de wal voldoen. De kennisgeving van de vaststelling van deze richtlijn aan de IMO vormt een passend antwoord op dit verzoek en een duidelijk signaal aan de internationale zeevaartsector dat de Gemeenschap eraan hecht de op internationaal niveau ondernomen inspanningen ter vergroting van de veiligheid bij laden en lossen van bulkschepen te steunen.

- (18) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾.
- (19) Het dient mogelijk te zijn sommige bepalingen van deze richtlijn overeenkomstig die procedure te wijzigen teneinde deze aan te passen aan internationale en communautaire instrumenten die na de inwerkingtreding van deze richtlijn worden aangenomen of gewijzigd of in werking treden, en met het oog op de toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, zonder de werkingssfeer van de richtlijn te verruimen.
- (20) Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk⁽²⁾ en de toepasselijke bijzondere richtlijnen zijn van toepassing op het werk in verband met laden en lossen van bulkschepen,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van de richtlijn is de veiligheid van bulkschepen die voor laden of lossen van vaste bulkclading terminals in de lidstaten aandoen, te vergroten door de risico's van buitensporige spanning en beschadiging van de structuur van het schip tijdens het laden of lossen te beperken door vaststelling van:

1. geharmoniseerde geschiktheidsvereisten voor deze schepen en terminals, en
2. geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen deze schepen en terminals.

Artikel 2

Werkingsfeer

Deze richtlijn is van toepassing op:

1. alle bulkschepen, ongeacht de vlag waaronder zij varen, die een terminal aandoen voor het laden of lossen van vaste bulkclading, en
2. alle terminals in de lidstaten van de Gemeenschap die worden aangedaan door bulkschepen die onder deze richtlijn vallen.

Onverminderd het bepaalde in Voorschrift VI/7 van het SOLAS-Verdrag van 1974 is deze richtlijn niet van toepassing op voorzieningen die slechts in uitzonderlijke omstandigheden gebruikt worden voor het laden en lossen van vaste bulkclading in of uit bulkschepen, noch wanneer voor het laden en lossen uitsluitend gebruikgemaakt wordt van de uitrusting van het bulkschip.

Artikel 3

Definities

Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „internationale verdragen”: de op ...(*) van kracht zijnde verdragen als omschreven in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 95/21/EG van de Raad⁽³⁾;
2. „SOLAS-Verdrag van 1974”: het op ...(*) van kracht zijnde Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee alsmede de protocollen daarbij en de wijzigingen daarvan;
3. „BLU-code”: de Gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkschepen vervat in de bijlage bij Resolutie A.862(20) van 27 november 1997 van de algemene vergadering van de IMO, in de versie van ...(*);
4. „bulkschip”: een schip zoals omschreven in Voorschrift IX/1.6 van het SOLAS-Verdrag van 1974 en geïnterpreteerd in Resolutie 6 van de SOLAS-Conferentie van 1997, namelijk:
 - een schip geconstrueerd met enkel dek, top-zijttanks en hopper-zijttanks in de laadruimen, dat voornamelijk voor het vervoer van vaste lading in bulk bestemd is, of
 - een ertsschip, dit wil zeggen een zeeschip met enkel dek, met twee langsschotten en een dubbele bodem in het gehele ladinggedeelte, dat bestemd is om uitsluitend in de middenruimen ertsladingen te vervoeren, of
 - een „combination carrier” zoals omschreven in Voorschrift II-2/3.27 van het SOLAS-Verdrag van 1974;

(*) Datum van aanneming van deze richtlijn.

(3) Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruikmaken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) (PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/97/EG van de Commissie (PB L 331 van 23.12.1999, blz. 67).

(1) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

(2) PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

5. „vaste bulkclading”: vaste stortclading zoals omschreven in Voorschrift XII/1.4 van het SOLAS-Verdrag van 1974, met uitzondering van graan;
6. „graan”: graan zoals omschreven in Voorschrift VI/8.2 van het SOLAS-Verdrag van 1974;
7. „terminal”: iedere vaste, drijvende of mobiele voorziening die is uitgerust voor laden of lossen van vaste bulkclading in of uit bulkschepen en die daarvoor wordt gebruikt;
8. „terminalexploitant”: de eigenaar van een terminal, of een andere organisatie of persoon aan wie de eigenaar de verantwoordelijkheid voor laad- en losverrichtingen in de terminal voor een bepaald bulkschip heeft overgedragen;
9. „terminalvertegenwoordiger”: iedere door de terminalexploitant aangestelde persoon die de algemene verantwoordelijkheid en bevoegdheid heeft voor de controle op de voorbereiding, uitvoering en voltooiing van laad- of losverrichtingen door de terminal voor een bepaald bulkschip;
10. „kapitein”: de persoon die het gezag voert over een bulkschip, of de scheepsofficier die door de gezagsvoerder voor laad- of losverrichtingen is aangewezen;
11. „erkende organisatie”: een organisatie die overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 94/57/EG van de Raad ⁽¹⁾ is erkend;
12. „administratie van de vlaggenstaat”: de bevoegde autoriteiten van de staat waarvan het bulkschip gerechtigd is de vlag te voeren;
13. „havenstaatcontrole-instantie”: de voor de uitvoering van de controlebepalingen van Richtlijn 95/21/EG bevoegde instantie van een lidstaat;
14. „bevoegde autoriteit”: een nationale, regionale of plaatselijke autoriteit die in de lidstaat uit hoofde van de nationale wetgeving met de uitvoering en de handhaving van de voorschriften van deze richtlijn is belast;
15. „ladinggegevens”: de ingevolge Voorschrift VI/2 van het SOLAS-Verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens;
16. „laad- of losplan”: een plan als bedoeld in Voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-Verdrag van 1974, in het in aanhangsel 2 van de BLU-code opgenomen formaat;
17. „veiligheidscontrolelijst schip/wal”: de controlelijst inzake veiligheid aan boord en aan de wal als bedoeld in sectie 4 van de BLU-code, in het in aanhangsel 3 van de BLU-code opgenomen formaat;
18. „verklaring inzake de dichtheid van vaste bulkclading”: de overeenkomstig Voorschrift XII/10 van het SOLAS-Verdrag van 1974 te verstrekken informatie over de dichtheid van de lading.

Artikel 4

Eisen met betrekking tot de operationele geschiktheid van bulkschepen

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de terminalexploitanten zich ervan vergewissen of de bulkschepen operationeel geschikt zijn voor het laden of lossen van vaste bulkclading, en dat zij daarbij controleren, of aan de bepalingen van bijlage I is voldaan.

Artikel 5

Geschiktheidseisen voor terminals

De lidstaten vergewissen zich ervan dat terminalexploitanten ervoor zorgen dat de terminals waarvoor zij overeenkomstig deze richtlijn verantwoordelijk zijn:

1. aan de bepalingen van bijlage II voldoen;
2. (een) terminalvertegenwoordiger(s) hebben aangesteld;
3. handleidingen hebben opgesteld waarin de voorschriften van de terminal en de bevoegde autoriteiten en de informatie over de haven en de terminal als vermeld in aanhangsel 1, punt 1.2, van de BLU-code zijn opgenomen, en deze handleidingen ter beschikking stellen van de kapiteins van bulkschepen die de terminal aandoen om vaste bulkclading te laden of te lossen;
4. een gecertificeerd kwaliteitssysteem hebben ontwikkeld en ingevoerd overeenkomstig de ISO 9001:2000-normen — of overeenkomstig een gelijkwaardige norm die ten minste aan alle aspecten van ISO 9001:2000 voldoet — en dit onderhouden, welk systeem overeenkomstig de richtsnoeren van de ISO 10011:1991-norm of een gelijkwaardige norm die aan alle aspecten van

⁽¹⁾ Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties (PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 97/58/EG van de Commissie (PB L 274 van 7.10.1997, blz. 8).

ISO 10011:1991 voldoet, aan audits wordt onderworpen. De lidstaten zorgen ervoor dat met betrekking tot gelijkwaardige normen wordt voldaan aan Richtlijn 98/34/EG⁽¹⁾.

Er wordt een overgangperiode toegekend van drie jaar vanaf de inwerkingtreding van deze richtlijn voor de ontwikkeling van het kwaliteitszorgsysteem en een extra jaar voor het verkrijgen van de bedoelde certificatie.

Artikel 6

Tijdelijke vergunningen

De bevoegde autoriteit kan, in afwijking van artikel 5, punt 4, aan nieuwe terminals een tijdelijke exploitatievergunning met een geldigheidsduur van ten hoogste twaalf maanden afgeven. De terminal moet echter aantonen voornemens te zijn een kwaliteitszorgsysteem in te voeren overeenkomstig de ISO 9001:2000-norm of een gelijkwaardige norm, zoals bedoeld in artikel 5, punt 4.

Artikel 7

Verantwoordelijkheden van kapiteins en terminalvertegenwoordigers

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat inzake de verantwoordelijkheden van kapiteins en terminalvertegenwoordigers de volgende beginselen worden in acht genomen en toegepast:

1. Verantwoordelijkheden van de kapitein
 - a) De kapitein is te allen tijde verantwoordelijk voor het veilig laden en lossen van het onder zijn gezag staande bulkschip.
 - b) De kapitein verstrekt de terminal de in bijlage III vermelde gegevens ruim vóór het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip bij de terminal.
 - c) Alvorens vaste bulklading wordt geladen, zorgt de kapitein ervoor dat hij de ingevolge Voorschrift VI/2.2 van het SOLAS-Verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens en, indien vereist, een verklaring inzake dichtheid van de vaste bulklading heeft ontvangen. Deze gegevens worden vermeld op een ladingsformulier als beschreven in aanhangsel 5 van de BLU-code.

⁽¹⁾ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG (PB L 217 van 5.8.1998, blz. 18).

- d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kwijt de kapitein zich van de in bijlage IV opgesomde taken.

2. Verantwoordelijkheden van de terminalvertegenwoordiger
 - a) Nadat de terminalvertegenwoordiger de eerste aankondiging van het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip heeft ontvangen, verstrekt deze de kapitein de in bijlage V vermelde gegevens.
 - b) De terminalvertegenwoordiger vergewist zich ervan dat de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium in kennis is gesteld van de gegevens die op het ladingverklaringsformulier zijn vermeld.
 - c) De terminalvertegenwoordiger stelt de kapitein en de havenstaatcontrole instantie onverwijld in kennis van de door hem aan boord van een bulkschip vastgestelde tekortkomingen waardoor de veiligheid van het laden of lossen van vaste bulklading in gevaar kan komen.
 - d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kwijt de terminalvertegenwoordiger zich van de in bijlage VI opgesomde taken.

Artikel 8

Procedures voor de samenwerking tussen bulkschepen en terminals

De lidstaten zorgen ervoor dat bij laden of lossen van bulkschepen met vaste bulklading de volgende procedures worden gevolgd:

1. Alvorens vaste bulklading wordt geladen of gelost, bereiken de kapitein en de terminalvertegenwoordiger overeenstemming over het laad- of losplan overeenkomstig de bepalingen van Voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-Verdrag van 1974. Het laad- of losplan wordt opgesteld in het formaat dat is voorgeschreven in aanhangsel 2 van de BLU-code en bevat het IMO-nummer van het bulkschip; de kapitein en de terminalvertegenwoordiger bevestigen hun instemming met het plan door het te ondertekenen.

Elke verandering in het plan die volgens een van beide partijen de veiligheid van het schip of de bemanning kan aantasten, wordt in de vorm van een gewijzigd plan door beide partijen uitgewerkt, goedgekeurd en overeengekomen.

Het overeengekomen laad- of losplan en eventuele naderhand overeengekomen wijzigingen worden door het schip en door de terminal gedurende zes maanden bewaard zodat de bevoegde autoriteiten alle nodige verificaties kunnen uitvoeren.

2. Vóór het begin van de laad- of losverrichtingen wordt de veiligheidscontrolelijst schip/wal door zowel de kapitein als de terminalvertegenwoordiger ingevuld en ondertekend overeenkomstig de richtsnoeren in aanhangsel 4 van de BLU-code.
3. Tussen het schip en de terminal wordt een doeltreffende communicatie tot stand gebracht, en ononderbroken in stand gehouden, om op verzoeken om informatie over het verloop van het laden of lossen te kunnen reageren en om te verzekeren dat prompt gevolg wordt gegeven aan een bevel van de kapitein of van de terminalvertegenwoordiger om de laad- of losverrichtingen stop te zetten.
4. De kapitein en de terminalvertegenwoordiger voeren de laad- of losverrichtingen volgens het overeengekomen plan uit. De terminalvertegenwoordiger is verantwoordelijk voor het laden of lossen van de vaste bulkclading wat betreft de in het plan aangegeven volgorde van de ruimen, voor de te laden of te lossen hoeveelheden en voor de snelheid waarmee wordt geladen of gelost. Zonder voorafgaand overleg met en schriftelijke instemming van de kapitein wijkt hij van het overeengekomen laad- of losplan niet af.
5. Na het laden of lossen bevestigen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger schriftelijk dat het laden of lossen volgens het laad- of losplan, met inbegrip van eventuele overeengekomen afwijkingen, is verlopen. Wanneer een schip is gelost, bevat deze bevestiging tevens de vermelding dat de laadruimen zijn gelegeerd en gereinigd overeenkomstig de voorschriften van de kapitein alsmede de vermelding van eventuele door het schip opgelopen schade en van herstellingen zo die zijn geschied.

Artikel 9

Rol van de bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd de rechten en plichten van de kapitein overeenkomstig Voorschrift VI/7.7 van het SOLAS-Verdrag van 1974 zorgen de lidstaten ervoor dat hun bevoegde autoriteiten het laden of lossen van vaste bulkclading verhinderen of stopzetten wanneer zij duidelijke aanwijzingen hebben dat de veiligheid van het schip of de bemanning door de laad- of losverrichtingen in gevaar zou worden gebracht.
2. Heeft de bevoegde autoriteit kennis van een meningsverschil tussen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over de toepassing van de procedures van artikel 8, dan zal zij optreden zodra de veiligheid en/of het mariene milieu dat vereisen.

Artikel 10

Reparatie van tijdens laden of lossen ontstane schade

1. Wanneer de structuur of de uitrusting van het schip tijdens laden of lossen wordt beschadigd, wordt deze schade door de terminalvertegenwoordiger aan de kapitein gemeld en zo nodig gerepareerd.
2. Wanneer de schade voor de stevigheid van de constructie, voor de waterdichtheid van de romp of voor de essentiële technische installaties van het schip nadelige gevolgen kan hebben, worden de overheidsdienst van de vlaggenstaat, of een door hem erkende organisatie die namens hem optreedt, en de havenstaatcontrole-instantie door de terminalvertegenwoordiger en/of de kapitein op de hoogte gebracht. De beslissing of de schade onverwijd moet worden gerepareerd dan wel of dat dit kan worden uitgesteld, berust bij de havenstaatcontrole-instantie die rekening houdt met het eventuele advies van de overheidsdienst van de vlaggenstaat of met dat van de door hem erkende organisatie die namens hem optreedt, alsmede met het advies van de kapitein. Ingeval onverwijld reparatie noodzakelijk wordt geacht, dient deze naar tevredenheid van de kapitein en de bevoegde autoriteit te worden verricht voordat het schip de haven verlaat.
3. Om de in lid 2 bedoelde beslissing te kunnen nemen, kan een havenstaatcontrole-instantie een beroep doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en advies uit te brengen over de vraag, of de schade moet worden gerepareerd, dan wel of dit kan worden uitgesteld.
4. Dit artikel laat Richtlijn 95/21/EG onverlet.

Artikel 11

Verificatie en verslaglegging

1. De lidstaten verifiëren regelmatig of de terminals aan de voorschriften van artikel 5, punt 1, artikel 7, punt 2, en artikel 8 voldoen. Daarbij voeren zij tijdens laad- of losverrichtingen onaangekondigde inspecties uit.

Daarnaast verifiëren de lidstaten aan het einde van de in artikel 5, punt 4, genoemde termijn of de terminals aan de in dat punt genoemde vereisten voldoen; voor nieuwe terminals doen zij dit aan het einde van de in artikel 6 genoemde termijn.

2. De lidstaten brengen de Commissie om de drie jaar verslag uit over de resultaten van deze verificatie. Dit verslag bevat tevens een evaluatie van de doeltreffendheid van de geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen bulkschepen en terminals waarin deze richtlijn voorziet. Het verslag wordt ingediend uiterlijk op 30 april van het jaar dat volgt op de drie jaren waarover verslag wordt uitgebracht.

Artikel 12

Evaluatie

De Commissie legt aan het Europees Parlement en de Raad een evaluatieverslag voor over de werking van het bij deze richtlijn vastgestelde systeem, dat zij opstelt op basis van de in artikel 11, lid 2, bedoelde verslagen van de lidstaten. Het evaluatieverslag bevat een beoordeling van de noodzaak van verdere rapportering volgens artikel 11, lid 2.

Artikel 13

Kennisgeving aan de IMO

De voorzitter van de Raad, namens de lidstaten, en de Commissie stellen gezamenlijk de IMO van de aanneming van deze richtlijn in kennis, onder verwijzing naar punt 1.7 van de bijlage bij IMO-Resolutie A.797(19).

Artikel 14

Regelgevend Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité opgericht bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad⁽¹⁾, hierna „het comité”.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

⁽¹⁾ Richtlijn 93/75/EEG van de Raad van 13 september 1993 betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen (PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG van de Commissie (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).

Artikel 15

Wijzigingsprocedure

1. De definities in artikel 3, punten 1 tot en met 6, en punten 15 tot en met 18, de verwijzingen naar internationale verdragen en codes en naar IMO-resoluties en circulaires, de verwijzingen naar ISO-normen, de verwijzingen naar communautaire instrumenten, en de bijlagen kunnen volgens de procedure bedoeld in artikel 14, lid 2, worden gewijzigd om deze aan te passen aan internationale en communautaire instrumenten die na de vaststelling van deze richtlijn worden aangenomen of gewijzigd of in werking treden, voorzover daarmee de werkingssfeer van deze richtlijn niet wordt verruimd.

2. De procedure bedoeld in artikel 14, lid 2, is van toepassing in geval van wijziging van artikel 8 en de bijlagen met het oog op de uitvoering van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, en in geval van wijziging of intrekking van de in artikel 11, lid 2, en artikel 12 bedoelde verplichtingen, voorzover die bepalingen de werkingssfeer van deze richtlijn niet verruimen.

Artikel 16

Sancties

De lidstaten stellen vast welke sancties gelden voor overtredingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van intern recht en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 17

Uitvoering en toepassing

1. De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om vóór ...(*) aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bepalingen bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe met ingang van ...(**).

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

(*) 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) De eerste dag van de vijftiendste maand volgende op de inwerkingtreding van deze richtlijn.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 19

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE I

EISEN MET BETREKKING TOT DE OPERATIONELE GESCHIKTHEID VAN BULKSCHEPEN VOOR HET LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKCLADING

(als bedoeld in artikel 4)

Gecontroleerd wordt of bulkschepen die voor het laden of lossen van vaste bulkclading terminals in de lidstaten aandoen, aan de volgende eisen voldoen:

1. Zij moeten voorzien zijn van laadruimen en luikopeningen van voldoende omvang, die zo zijn ontworpen dat vaste bulkclading op bevredigende wijze kan worden geladen, gestuwd, getrimd en gelost.
2. De luiken van de laadruimen moeten voorzien zijn van de in het laad- of losplan gebruikte identificatienummers. Deze nummers moeten voor het personeel dat de laad- of losapparatuur van de terminal bedient, door de plaats, afmetingen en kleur ervan duidelijk zichtbaar en herkenbaar zijn.
3. De luiken van de laadruimen, de bedieningssystemen voor de luiken en de veiligheidsinrichtingen moeten in goede werkende staat verkeren en mogen uitsluitend worden gebruikt voor het doel waarvoor zij bestemd zijn.
4. Wanneer ter indicatie van slagzij lichten zijn gemonteerd, moeten deze vóór het laden of lossen worden getest en moet zijn aangetoond dat zij in werkende staat verkeren.
5. Indien vereist is een goedgekeurde beladingscomputer aan boord te hebben, moet dit instrument gecertificeerd zijn en in werkende staat verkeren voor de uitvoering van spanningsberekeningen tijdens laden en lossen.
6. Voortstuwings- en hulpmachines moeten in goede werkende staat verkeren.
7. Dekuitrusting voor het afmeren aan de kade of op de ligplaats moet in goede werkende staat en in goede staat van onderhoud verkeren.

BIJLAGE II

EISEN IN VERBAND MET DE GESCHIKTHEID VAN TERMINALS VOOR HET LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKCLADING

(als bedoeld in artikel 5, punt 1)

1. Terminals laten voor het laden of lossen van vaste bulkclading aan hun terminal alleen bulkschepen toe die bij de laad- of losinstallatie veilig kunnen afmeren, rekening houdend met de waterdiepte op de afmeerplaats, de maximumgrootte van het schip, afmeervoorzieningen, fenders, veilige toegangsmogelijkheden en mogelijke belemmeringen voor het laden of lossen.
2. De laad- en losapparatuur van de terminal moet naar behoren gecertificeerd zijn en in goede staat van onderhoud verkeren, overeenkomstig de toepasselijke voorschriften en normen, en mag slechts worden bediend door over de nodige kwalificaties beschikkend personeel dat, in voorkomend geval, is gecertificeerd.
3. Het terminalpersoneel moet in alle aspecten van het veilig laden en lossen van bulkschepen in overeenstemming met hun verantwoordelijkheden worden opgeleid. De opleiding moet erop gericht zijn het personeel op de hoogte te brengen van de algemene risico's van het laden en lossen van vaste bulkclading en de schadelijke gevolgen die verkeerde laad- en losverrichtingen kunnen hebben voor de veiligheid van het schip.
4. Terminalpersoneel dat wordt ingezet voor het laden en lossen krijgt en gebruikt persoonlijke beschermingsmiddelen en geniet voldoende rust om ongelukken wegens vermoeidheid te voorkomen.

BIJLAGE III

DOOR DE KAPITEIN AAN DE TERMINAL TE VERSTREKKEN INFORMATIE

[zoals bedoeld in artikel 7, punt 1, onder b)]

1. Het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip, zo vroeg mogelijk aangekondigd. De aankondiging wordt zo nodig bijgesteld.
2. Bij de eerste aankondiging van het aankomsttijdstip:
 - a) naam, roepnaam, IMO-nummer, vlag, haven en registratie;
 - b) laad- of losplan, met vermelding van de hoeveelheid lading, de hoeveelheid die per luik wordt gestuwd, de volgorde van laden of lossen en de hoeveelheid die bij elke storting of losstap wordt verwerkt;
 - c) diepgang bij aankomst en geplande diepgang bij vertrek;
 - d) de voor ballasten of ontballasten vereiste tijd;
 - e) de lengte van het schip over alles, de grootste breedte van het schip en de lengte van het ladinggedeelte van het voorste luikhoofd van het verst naar voren gelegen luik tot aan het achterste luikhoofd van het verst naar achteren gelegen luik waarin lading zal worden geladen of waaruit lading zal worden gelost;
 - f) afstand van de waterlijn tot het eerste luik waarlangs zal worden geladen of gelost en afstand van de zijkant van het schip tot aan de luikopening;
 - g) plaats van de valreep van het schip;
 - h) hoogte boven de waterlijn;
 - i) details over en capaciteit van de laad- en losapparatuur aan boord van het schip, indien aanwezig;
 - j) aantal en type meertrossen;
 - k) specifieke verzoeken, onder andere in verband met trimmen of continu meten van het vochtgehalte van de lading;
 - l) bijzonderheden over eventueel noodzakelijke reparaties die vertraging kunnen opleveren voor het afmeren, de aanvang van het laden of lossen of het vertrek van het schip na voltooiing van het laden of lossen;
 - m) alle andere door de terminal gevraagde informatie met betrekking tot het schip.

BIJLAGE IV

PLICHTEN VAN DE KAPITEIN VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVERRICHTINGEN

[zoals bedoeld in artikel 7, punt 1, onder d)]

Vóór en tijdens laad- of losverrichtingen dient de kapitein ervoor te zorgen dat:

1. op laden of lossen van lading en lozen of innemen van ballastwater toezicht wordt gehouden door de daarvoor verantwoordelijke scheepsofficier;
2. de verdeling van lading en ballastwater tijdens het gehele verloop van het laden of lossen wordt bewaakt om overbelasting van de scheepsstructuur te voorkomen;
3. het schip geen slagzij maakt of, indien het schip om operationele redenen slagzij maakt, de helling zo klein mogelijk wordt gehouden;
4. het schip stevig afgemeerd blijft, rekening houdend met de plaatselijke weersomstandigheden en -voorspellingen;
5. voldoende officieren en bemanningsleden aan boord worden gehouden om de bevestiging van de meertrossen bij te stellen of voor elke normale of noodsituatie, rekening houdend met de vereiste rusttijden voor de bemanning om vermoeidheid te voorkomen;
6. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voorschriften voor het trimmen van de lading, die in overeenstemming moeten zijn met de procedures van de „IMO-code of safe practice for solid bulk cargoes”;
7. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voor zijn schip geldende eisen inzake de onderlinge afstemming tussen ontballasten of ballasten en het tempo van laden of lossen, alsook van elke afwijking van het ontballastings- of ballastingsplan of van enig ander aspect dat op het laden of lossen van de lading van invloed kan zijn;
8. het ballastwater wordt geloosd in een tempo dat in overeenstemming is met het overeengekomen laadplan en dat niet tot overstroming van de kade of van naastliggende vaartuigen leidt. Wanneer het om praktische redenen niet mogelijk is het ballastwater van het schip vóór het trimmen tijdens het laden volledig te lozen, spreekt de kapitein met de terminalvertegenwoordiger de tijdstippen af waarop het laden kan worden onderbroken, alsook de duur van die onderbrekingen;
9. met de terminalvertegenwoordiger overeenstemming bestaat over de maatregelen die moeten worden genomen in geval van regen of een andere weersverandering, wanneer aan een dergelijke weersverandering wegens de aard van de lading risico's verbonden zijn;
10. zolang het schip op de ligplaats is afgemeerd, er aan boord of in de nabijheid van het schip geen met hoge temperaturen gepaard gaande werkzaamheden worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de terminalvertegenwoordiger en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit;
11. gedurende de laatste stadia van het laden of lossen nauwlettend toezicht wordt gehouden op de laad- of losverrichtingen en op het schip;
12. de terminalvertegenwoordiger onverwijld wordt gewaarschuwd wanneer de laad- of losverrichtingen schade of een gevaarlijke situatie hebben veroorzaakt of dreigen te veroorzaken;
13. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte wordt gesteld wanneer met het definitieve trimmen van het schip moet worden begonnen zodat het transportsysteem eerst kan worden leeggemaakt;
14. binnen eenzelfde ruim de stuurboordzijde parallel met de bakboordzijde wordt gelost om torsie van de scheepsconstructie te voorkomen;
15. bij het ballasten van één of meer ruimen rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat ontvlambare dampen uit de ruimen vrijkomen, en de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen alvorens toestemming wordt gegeven om aangrenzend aan of boven die ruimen met hoge temperatuur gepaard gaande werkzaamheden uit te voeren.

BIJLAGE V

DOOR DE TERMINAL AAN DE KAPITEIN TE VERSTREKKEN INFORMATIE

[zoals bedoeld in artikel 7, punt 2, onder a)]

1. Naam van de ligplaats waar het laden of lossen zal geschieden en het vermoedelijke tijdstip van afmeren en van de voltooiing van de laad- of losverrichtingen⁽¹⁾.
2. Kenmerken van de laad- en losapparatuur, met inbegrip van het nominale laad- of lostempo van de terminal en het aantal laad- of lospunten dat moet worden gebruikt, alsook de tijd die naar schatting nodig is voor elke storting of losstap.
3. Kenmerken van de ligplaats of van de kade waarvan de kapitein kennis moet hebben, met inbegrip van de plaats van vaste en mobiele obstakels, fenders, meerpalen en afmeervoorzieningen.
4. Minimumwaterdiepte op de ligplaats en in de vaargeul naar en van de ligplaats⁽¹⁾.
5. Waterdichtheid op de ligplaats.
6. Maximumafstand tussen de waterlijn en de bovenkant van de luiken of luikhoofden, afhankelijk van hetgeen voor het laden of lossen relevant is, en de maximumhoogte boven de waterlijn.
7. Regels betreffende loopplanken en toegang.
8. Kant van het schip die langs de kade moet liggen.
9. Maximumsnelheid waarmee de kade mag worden genaderd en beschikbaarheid van sleepboten, met vermelding van het type en de trekkracht daarvan.
10. Volgorde bij het laden van verschillende ladingdelen en eventuele andere beperkingen wanneer het niet mogelijk is de lading te laden in een volgorde of in een ruim die voor het schip het beste is.
11. Eigenschappen van de te storten lading die risico's kunnen opleveren wanneer deze met andere lading of met residuen aan boord van het schip in contact komt.
12. Informatie vooraf over de geplande laad- of loshandelingen of over wijzigingen op bestaande laad- of losplannen.
13. Inlichtingen die aangeven of de laad- of losapparatuur van de terminal vast staat opgesteld, dan wel of de mobiliteit daarvan op enigerlei wijze beperkt is.
14. Vereiste meertrossen.
15. Kennisgeving van ongebruikelijke afmeervoorzieningen.
16. Eventuele beperkingen inzake ballasten of ontballasten.
17. Door de bevoegde autoriteit toegestane maximumdiepgang bij vertrek.
18. Elke andere, door de kapitein gevraagde inlichting over de terminal.

⁽¹⁾ De informatie over de vermoedelijke afmeer- en vertrektijden en over de minimumwaterdiepte op de ligplaats wordt na elke nieuwe ontvangst van een aankondiging van het vermoedelijke aankomsttijdstip bijgesteld en aan de kapitein doorgegeven. De informatie over minimumwaterdiepte in de benaderings- en vertrekvaargeulen wordt, naar gelang van het geval door de terminal of door de bevoegde autoriteit verstrekt.

BIJLAGE VI

PLICHTEN VAN DE TERMINAL VERTEGENWOORDIGER VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVERRICHTINGEN

[zoals bedoeld in artikel 7, punt 2, onder d)]

Vóór de aanvang van en tijdens de laad- of losverrichtingen dient de terminalvertegenwoordiger:

1. de kapitein in kennis te stellen van de namen van de voor het laden of lossen verantwoordelijke personeelsleden van de terminal, alsook van de naam van de agent van de bevrachter, en hem mede te delen hoe hij met deze personen contact kan opnemen;
2. alle voorzorgsmaatregelen te treffen om te voorkomen dat het schip door de laad- of losapparatuur wordt beschadigd en de kapitein in te lichten als er schade optreedt;
3. ervoor te zorgen dat het schip gelijkmatig blijft of, indien het schip om operationele redenen slagzij maakt, de slagzij zo klein mogelijk wordt gehouden;
4. ervoor te zorgen dat binnen eenzelfde ruim de stuurboordzijde parallel met de bakboordzijde wordt gelost om torsie van de scheepsstructuur te voorkomen;
5. bij lading met hoge dichtheid of wanneer met grote stortingen wordt gewerkt, de kapitein erop te wijzen dat zolang de bovenkant van de ballasttanks niet volledig met lading is bedekt, de scheepsstructuur hevige plaatselijke schokken kan ondergaan, met name wanneer wordt toegestaan dat de lading van grote hoogte in het ruim valt, en dat bij de aanvang van het laden van elk ruim bijzondere voorzorgsmaatregelen dienen te worden getroffen;
6. ervoor te zorgen dat in alle stadia van het laden of lossen tussen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over alle aspecten van de werkzaamheden overeenstemming bestaat en dat de kapitein op de hoogte wordt gesteld van elke wijziging in het overeengekomen laadtempo en van het geladen gewicht na elke storting;
7. aantekening te houden van het gewicht en de verdeling van de geladen of geloste lading en ervoor te zorgen dat het in de ruimen aanwezige gewicht niet van het overeengekomen laad- of losplan afwijkt;
8. ervoor te zorgen dat de lading bij het laden en lossen volgens de wensen van de kapitein wordt getrimd;
9. ervoor te zorgen dat bij de berekening van de hoeveelheden lading die voor het bereiken van de bij vertrek vereiste diepgang en trim nodig zijn, er rekening mee wordt gehouden dat de transportsystemen van de terminal zolang moeten kunnen blijven lopen dat zij aan het eind van het laadproces volledig leeg zijn. Daartoe dient de terminalvertegenwoordiger de kapitein in kennis te stellen van de nominale tonnage van de transporteur van de terminal alsook van alle voorschriften betreffende het leegmaken van het transportsysteem bij voltooiing van het laden;
10. in geval van lossen, de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium te waarschuwen wanneer het voornemen bestaat het aantal lospunten te verhogen of te verlagen en de kapitein in te lichten wanneer het lossen van een ruim als voltooid wordt beschouwd;
11. erop toe te zien dat zolang het schip op de ligplaats is afgemeerd, er aan boord of in de nabijheid van het schip geen met hoge temperatuur gepaard gaande werkzaamheden worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de kapitein en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

In het kader van de medebeslissingsprocedure (artikel 251 van het EG-Verdrag) en in aansluiting op de eerste lezing van het Europees Parlement van 13 februari 2001 ⁽¹⁾ heeft de Raad op 28 juni 2001 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor het veilig laden en lossen van bulkschepen.

Doel van de ontwerp-richtlijn is het verbeteren van de veiligheid van bulkschepen. Met het oog daarop is het de bedoeling de beginselen en bepalingen van de IMO-resoluties (met name de IMO-gedragscode voor het veilig laden en lossen van bulkschepen, de zogeheten BLU-code), die erop gericht zijn de risico's van zware beschadiging van de structuur van bulkschepen tijdens het laden of lossen te beperken, op geharmoniseerde wijze uit te voeren. Hiertoe zijn ook voorschriften opgenomen betreffende de organisatie van terminals, de laad- en losprocedures, de controle door de overheidsinstanties en het herstel van tijdens de verrichtingen veroorzaakte schade.

Bij de bepaling van zijn standpunt heeft de Raad rekening gehouden met de eerste lezing van het Europees Parlement, het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾ en het gewijzigd voorstel van de Commissie ⁽³⁾.

II. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

De Raad heeft ingestemd met het algemene beginsel waarop het Commissievoorstel berust, namelijk de verbetering van de veiligheid van bulkschepen, in wezen door in de Gemeenschap uitvoering te geven aan een instrument van de IMO, de „BLU-code”, waarin daartoe internationaal erkende richtsnoeren worden gegeven. De Raad heeft dan ook slechts bepaalde technische wijzigingen en verduidelijkingen aangebracht teneinde het subsidiariteitsbeginsel toe te passen, de toepassing van de richtlijn in de praktijk te vereenvoudigen en te zorgen voor juridische duidelijkheid.

Het gemeenschappelijk standpunt bevat de volgende kernelementen:

- a) er worden technische geschiktheidsvereisten vastgesteld voor de terminals voor bulkschepen, waaronder de eis dat er een gecertificeerd kwaliteitszorgsysteem moet zijn;
- b) de terminalexploitanten moeten een terminalvertegenwoordiger aanwijzen die de algemene verantwoordelijkheid heeft voor de veiligheid van het laden en lossen van bulkschepen in de terminal;
- c) er wordt een plan opgesteld voor het laden of lossen en de verantwoordelijkheden van de kapitein van het schip en de terminalvertegenwoordiger worden duidelijk afgebakend;
- d) er worden procedures ingesteld om te zorgen voor een passende communicatie tussen het schip en de terminal;
- e) de bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen tussenbeide komen wanneer de veiligheid van het schip of de bemanning door het laden of lossen in gevaar wordt gebracht;
- f) er worden procedures ingesteld voor het herstel van bij laden of lossen aan het schip ontstane schade.

⁽¹⁾ PB C 276 van 1.10.2001, blz.

⁽²⁾ PB C 14 van 16.1.2001, blz. 37. Het Comité van de Regio's is geraadpleegd maar heeft besloten geen advies uit te brengen.

⁽³⁾ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 273.

Vanuit het hierboven geschetste uitgangspunt heeft de Raad de volgende aanpassingen in het Commissievoorstel aangebracht:

- de Raad heeft de werkingssfeer van de richtlijn verduidelijkt door de uitsluiting van terminals die slechts in uitzonderlijke omstandigheden gebruikt worden voor het laden en lossen van vaste bulklading en gevallen waarin voor het laden en lossen uitsluitend gebruikgemaakt wordt van de uitrusting van het bulkschip. Er wordt echter benadrukt dat in ieder geval de betrokken bepalingen van het Internationaal verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS) moeten worden nageleefd (artikel 2);
- terminals kunnen ook certificering verkrijgen van een kwaliteitszorgsysteem overeenkomstig een norm die gelijkwaardig is aan de genoemde ISO-normen. Voorts werd het gezien de tijd die nodig is voor de certificeringsprocedure en het geringe aantal organisaties dat bevoegd is om deze certificaten af te geven redelijk geacht te voorzien in een overgangperiode voor terminals om de bedoelde certificatie te verkrijgen, hetgeen ook geldt voor nieuwe terminals die met de verrichtingen kunnen beginnen in afwachting van de voltooiing van de certificeringsprocedure (artikelen 5 en 6).

Er werden nog andere kleine veranderingen in het Commissievoorstel aangebracht:

- de titel van de richtlijn is gewijzigd zodat het woord „geharmoniseerde” duidelijk zowel naar voorschriften als naar procedures verwijst;
- in artikel 10 is lid 4 toegevoegd om duidelijk aan te geven dat de bepalingen in dit artikel betreffende reparatie van schepen, de organen en bevoegdheden van de havenstaatcontroleautoriteiten om uit hoofde van Richtlijn 95/21/EG op te treden in gevallen van gebreken bij schepen, onverlet laten;
- om zware administratieve lasten te vermijden heeft de Raad de periodiciteit voor de verslagen van de lidstaten over de resultaten van de verificatie van de naleving van deze richtlijn van twee op drie jaar gebracht (artikel 11, lid 2);
- de formulering die betrekking heeft op de comitéprocedure is aangepast aan de gevestigde praktijken (artikelen 12 en 13)⁽¹⁾;
- punt 3 van bijlage II van het Commissievoorstel betreffende het ijken van apparatuur voor het wegen van de lading is geschrapt aangezien deze kwestie reeds onder bestaande wetgeving valt;
- in bijlage VI zijn de punten 3, 4 en 8 van de BLU-code toegevoegd aangezien deze beschouwd worden als relevante veiligheidsaspecten waaraan de terminalvertegenwoordiger zich moet houden;

III. AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

In de geest van de bovengenoemde uitgangspunten heeft de Raad twaalf van de 15 door het Europees Parlement voorgestelde amendementen geheel of inhoudelijk overgenomen. Los van de redactionele aanpassingen in deze amendementen kan in deze context het volgende worden opgemerkt:

- betreffende mogelijke commerciële belangen van de bevoegde autoriteiten in de terminals heeft de Raad willen voorkomen dat de werkingssfeer van de richtlijn wordt verruimd en dat wordt vooruitgelopen op diverse administratieve modellen in de lidstaten betreffende de betrekkingen tussen terminals en autoriteiten; daarom wordt hier gesproken van het optreden van de bevoegde autoriteiten met het oog op de veiligheid, dat onafhankelijk dient te zijn van commerciële belangen (overweging 14);
- wat betreft de definitie van terminalvertegenwoordiger heeft de Raad het amendement van het Europees Parlement verruimd om te zorgen dat de verantwoordelijkheden op passende wijze zijn afgebakend en een voldoende groot aantal terminalvertegenwoordigers kan worden aangesteld (artikel 3, punt 9).

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23. Zie ook bijvoorbeeld artikel 14 van Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen (PB L 332 van 28.12.2000, blz. 81).

Bij drie amendementen is de Raad afgeweken van het advies van het Europees Parlement:

- uit hoofde van het subsidiariteitsbeginsel en overeenkomstig de gevestigde praktijk in de communautaire maritieme wetgeving handhaafde de Raad de definitie die het Commissievoorstel geeft voor „bevoegde autoriteit” en liet hij het derhalve aan de lidstaten over om overeenkomstig hun interne administratieve structuren te bepalen welke autoriteit verantwoordelijk is voor de toepassing van de richtlijn (artikel 3, punt 14); om dezelfde reden kon de Raad de voorgestelde verwijzing naar een bijzondere autoriteit, namelijk de havenstaatcontroleautoriteit, in overweging 14 niet accepteren;
 - om onnodige administratieve lasten te vermijden, achtte de Raad het niet gerechtvaardigd te vergen dat alle schade aan een schip gemeld wordt aan het classificatiebureau maar dat dergelijke meldingen worden beperkt tot ernstiger schade als bedoeld in artikel 10, lid 2 (artikel 10, lid 1);
 - overeenkomstig het advies van de Commissie heeft de Raad niet geaccepteerd de controle op werkzaamheden aan boord van schepen die gepaard gaan met een hoge temperatuur, uit te sluiten van de taken van de terminalvertegenwoordiger, aangezien dit zijn rol die erin bestaat te zorgen voor veilig laden en lossen in het geding zou brengen. Er werd vanuit gegaan dat de formulering van de richtlijn geen afbreuk doet aan het gezag van de kapitein inzake alle activiteiten die aan boord plaatsvinden, maar veeleer bijdraagt tot de veiligheid door bijvoorbeeld de terminalvertegenwoordiger te verplichten laad- of losverrichtingen te onderbreken wanneer werkzaamheden die gepaard gaan met hoge temperaturen aan boord worden uitgevoerd (bijlage VI, punt 11).
-

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 29/2001

door de Raad vastgesteld op 28 juni 2001

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2001/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot twintigste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (gechloreerde paraffines met een korte keten)

(2001/C 301/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Sommige lidstaten hebben naar aanleiding van Besluit 95/1 van Parcom (Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land) al beperkingen vastgesteld of gepland voor het gebruik van gechloreerde paraffines met een korte keten (short chain chlorinated paraffins — SCCP), die directe gevolgen hebben voor de voltooiing en de werking van de interne markt. Dit betekent dat de wetgevingen van de lidstaten op dit gebied onderling moeten worden aangepast en dat bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten⁽⁴⁾ derhalve moet worden gewijzigd.
- (2) SCCP zijn als gevaarlijk voor het milieu ingedeeld, aangezien ze zeer toxisch voor waterorganismen zijn en op lange termijn schadelijke effecten op het aquatisch milieu kunnen hebben.

- (3) De Commissie heeft in het kader van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen⁽⁵⁾ een aanbeveling vastgesteld, waarin wordt aanbevolen specifieke maatregelen te nemen om het gebruik van SCCP met name in vloeistoffen voor de metaalbewerking en producten voor de lederafwerking te beperken teneinde het aquatisch milieu te beschermen.

- (4) Alle overige toepassingen van SCCP zullen in het licht van de nieuwe wetenschappelijke kennis opnieuw worden onderzocht, met name wat betreft de emissies van producten die SCCP bevatten.

- (5) Het Wetenschappelijk comité voor de toxiciteit, de ecotoxiciteit en het milieu heeft op 27 november 1998 advies uitgebracht over de in de aanbeveling genoemde risico's van SCCP.

- (6) Deze richtlijn laat onverlet de communautaire wetgeving inzake de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk, met name Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk⁽⁶⁾ en Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk (veertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)⁽⁷⁾,

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

(1) PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 138.

(2) PB C 116 van 20.4.2001, blz. 27.

(3) Advies van het Europees Parlement van 1 februari 2001 (PB C 267 van 21.9.2001, blz. 41), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 28 juni 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

(4) PB L 262 van 27.9.1976, blz. 201. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 99/77/EG van de Commissie (PB L 207 van 6.8.1999, blz. 18).

(5) PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1.

(6) PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

(7) PB L 131 van 5.5.1998, blz. 11.

Artikel 1

Artikel 2

Aan bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG wordt het volgende punt toegevoegd:

<p>„42. Alkanen, C₁₀-C₁₃, chloor (gechloreerde paraffines met een korte keten)</p>	<p>1. Mogen niet op de markt worden gebracht om in een hogere concentratie dan 1 % te worden gebruikt als stof of als bestanddeel van andere stoffen of preparaten</p> <ul style="list-style-type: none"> — bij metaalbewerking; — voor het „vetten” van leer. <p>2. Voor 1 januari 2003 zal de Europese Commissie in samenwerking met de lidstaten en de OSPAR-commissie alle overige toepassingen van SCCP opnieuw onderzoeken in het licht van eventuele relevante nieuwe wetenschappelijke gegevens over de gezondheids- en milieurisico's van SCCP.</p> <p>Het Europees Parlement wordt op de hoogte gesteld van de resultaten van dit onderzoek.”</p>
--	---

1. De lidstaten dienen uiterlijk ...(*) de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf ...(**).

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 21 juni 2000 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn op grond van de artikelen 95 en 251 van het Verdrag, tot twintigste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (gechloreerde paraffines met een korte keten).
2. Het Economisch en Sociaal Comité heeft advies uitgebracht op 29 november 2000.
3. Het Europees Parlement heeft in eerste lezing advies uitgebracht op 1 februari 2001. Ingevolge het advies van het Europees Parlement heeft de Commissie bij brief d.d. 21 mei 2001 een gewijzigd voorstel ingediend bij de Raad.
4. Op 28 juni 2001 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld krachtens artikel 251 van het Verdrag.

II. DOELSTELLINGEN

5. Doel van dit voorstel is de harmonisering van de onderling verschillende nationale wetgevingen inzake het gebruik van gechloreerde paraffines met een korte keten (short chain chlorinated paraffins — SCCP's) en dit gebruik op twee toepassingsgebieden te beperken: de metaalbewerking en de lederafwerking. Zo'n beperking van het gebruik van deze stoffen blijkt aangewezen in het licht van de resultaten van een beoordeling van de aan SCCP's verbonden risico's, waaruit blijkt dat er potentiële risico's voor het milieu bestaan.

Voorts wordt in de richtlijn bepaald dat voor de andere toepassingen van de SCCP's, namelijk als weekmakers van verf en coatings en als brandwerend middel in rubber, plastic en textiel, de maatregelen ter beperking van de risico's vóór 1 januari 2003 opnieuw moeten worden bezien in het licht van de nieuwe wetenschappelijke kennis en technologische vooruitgang.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

6. Het gemeenschappelijk standpunt komt in zeer hoge mate met het gewijzigde Commissievoorstel overeen. De Commissie heeft echter maar één van de vier door het Parlement voorgestelde amendementen goedgekeurd, en daarnaast een deel van een ander amendement.

Zonder wijziging of met geringe wijzigingen aanvaarde amendementen

7. De Raad is akkoord gegaan met amendement nr. 4 [bijlage I, punt 2 (Richtlijn 76/769/EEG)] van het Parlement, dat bedoeld is om in de richtlijn te vermelden dat alle andere toepassingen van gechloreerde paraffines met een korte keten (SCCP's) in de toekomst zullen worden geherevalueerd, en dat het Parlement van de resultaten van die herevaluatie in kennis zal worden gesteld.
8. De Raad heeft voorts ingestemd met het eerste deel van amendement nr. 3 [bijlage I, punt 1 (Richtlijn 76/769/EEG)], dat ertoe strekt SCCP's als stoffen of bestanddelen van preparaten te omschrijven door middel van de precisering dat dit punt betrekking heeft op stoffen of bestanddelen van andere stoffen of preparaten.

Daarnaast heeft de Raad de bepaling toegevoegd dat het verbod op het op de markt brengen van die SCCP's voor de twee genoemde toepassingen slechts geldt voor concentraties die hoger zijn dan 1 %.

Amendementen die niet zijn aanvaard

9. De Raad heeft het deel van het door het Parlement voorgestelde amendement nr. 3 [bijlage I, punt 1 (Richtlijn 76/769/EEG)] niet overgenomen, evenmin als amendement nr. 1 (overweging 2, thans overweging 1 geworden), dat ertoe strekte het voorgestelde verbod ook te laten gelden voor het gebruik van SCCP's als weekmakers van verf en coatings en als brandwerend middel in rubber, plastic en textiel.
 10. Ook amendement nr. 2 van het Parlement (overweging 5, thans overweging 4 geworden), waarbij de Commissie ertoe verplicht werd voorstellen in te dienen voor een beperking van het gebruik van andere verwante stoffen, is door de Raad niet overgenomen.
-

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 30/2001

door de Raad vastgesteld op 13 juli 2001

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2001/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende de verlaging van het niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen op twee of drie wielen en tot wijziging van Richtlijn 97/24/EG

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/C 301/05)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig het vijfde actieprogramma, dat de Raad bij de resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 1 februari 1993⁽⁴⁾ in grote lijnen heeft goedgekeurd, moeten extra inspanningen worden geleverd met het oog op een aanzienlijke verlaging van het huidige niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen.
- (2) Richtlijn 97/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1997 betreffende bepaalde onderdelen of eigenschappen van motorvoertuigen op twee of drie wielen⁽⁵⁾ is een van de bijzondere richtlijnen op grond van de typegoedkeuringsprocedure van Richtlijn 92/61/EEG van de Raad van 30 juni 1992 betreffende de goedkeuring van twee- en driewielige motorvoertuigen⁽⁶⁾.
- (3) Krachtens artikel 5 van Richtlijn 97/24/EG is de Commissie gehouden binnen 24 maanden na de datum van

aanneming van genoemde richtlijn bij het Europees Parlement en de Raad op basis van het onderzoek naar en de beoordeling van de kosten en baten van de toepassing van aangescherpte grenswaarden een voorstel in te dienen waarbij een volgende fase wordt vastgelegd waarin maatregelen worden vastgesteld voor de aanscherping van de grenswaarden voor door de betrokken voertuigen veroorzaakte verontreinigende stoffen. Dergelijke maatregelen blijven beperkt tot motorfietsen, omdat bij Richtlijn 97/24/EG voor bromfietsen reeds een volgende fase met strengere grenswaarden, die op 17 juni 2002 ingaan, is vastgesteld.

- (4) Op basis van de beoordeling van de technische toepasbaarheid en kostendoelmatigheid is één enkele reeks grenswaarden voor de proef van type I vastgesteld die vanaf 2003 voor alle motorfietsen moet gelden en waarmee een verlaging van 60 % voor koolwaterstoffen en voor koolmonoxide bij viertaktmotoren en 70 % voor koolwaterstoffen en 30 % voor koolmonoxide bij tweetaktmotoren zal worden bereikt. Voor motorfietsen met viertaktmotor wordt een verdere verlaging van de stikstofoxidenuitstoot bij de beoogde technologieën als niet haalbaar beschouwd. Voor motorfietsen met tweetaktmotor is bij toepassing van geavanceerde directe-inspuitingstechnologie voor tweetaktmotoren, waarmee de grootste verlaging van de koolmonoxide- en koolwaterstoffenuitstoot kan worden bereikt, een geringe verhoging van de grenswaarde voor stikstoffen ten opzichte van de huidige grens onvermijdelijk, waardoor deze even hoog komt te liggen als voor motorfietsen met viertaktmotor. Op grond van de uitstootberekening, waaruit blijkt dat motorfietsen slechts een marginale bijdrage tot de totale uitstoot van stikstofoxiden door het wegverkeer leveren, wordt dit aanvaardbaar geacht.

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 140.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 25 januari 2001 (PB C 123 van 25.4.2001, blz. 22).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 februari 2001 (PB C 276 van 1.10.2001, blz. ...), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 13 juli 2001 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB C 138 van 17.5.1993, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 226 van 18.8.1997, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 225 van 10.8.1992, blz. 72. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 106 van 3.5.2000, blz. 1).

- (5) In het licht van de bijzondere kenmerken en het gebruik van bepaalde categorieën voertuigen die bekendstaan als enduro- en trial-motorfietsen en gelet op de zeer lage bijdrage ervan aan de totale uitstoot, als gevolg van het geringe aantal exemplaren dat hiervan jaarlijks in Europa verkocht wordt, dient ten aanzien van de inwerkingtreding van de nieuwe grenswaarden in 2003 een tijdelijke ontheffing te worden verleend teneinde de producenten in staat te stellen de passende technologie te ontwikkelen.

- (6) Controle en onderhoud worden van wezenlijk belang geacht om te voorkomen dat de uitstoot van nieuwe voertuigen na verloop van tijd aanvaardbare niveaus overschrijdt. In dit opzicht en naar analogie van de voorschriften voor personenauto's dienen de eisen ten aanzien van de proef van type II, in het bijzonder de grenswaarde van 4,5 % volume voor het koolmonoxidegehalte, te worden vervangen door de verplichting de nodige gegevens te meten en te registreren met het oog op de technische controle.
- (7) Motorfietsen op drie of vier wielen zijn voorzien van een motor met hetzij elektrische ontsteking, hetzij compressieontsteking. Evenals bij personenauto's is voor elk van deze categorieën een aparte reeks grenswaarden vereist.
- (8) De eigenschappen van referentiebrandstoffen die bij de uitstootproeven worden gebruikt moeten worden afgestemd op die voor personenauto's, zodat zij de ontwikkeling van de specificaties van in de handel verkrijgbare brandstoffen weerspiegelen als gevolg van de wetgeving inzake benzine en dieselolie.
- (9) De lidstaten dient te worden toegestaan het in de handel brengen van voertuigen die aan de in Gemeenschapsverband vastgestelde eisen voldoen, te bespoedigen en de invoering van geavanceerdere schone technologieën te bevorderen door middel van fiscale stimuleringsmaatregelen. Dergelijke initiatieven moeten in overeenstemming zijn met de bepalingen van het Verdrag en aan bepaalde voorwaarden zijn gebonden die concurrentievervalsing op de interne markt moeten voorkomen. Deze richtlijn laat het recht van de lidstaten onverlet om de uitstoot van verontreinigende en andere stoffen als uitgangspunt te nemen bij het berekenen van tolheffingen voor motorvoertuigen op twee of drie wielen.
- (10) Voor de typegoedkeuring dient een nieuwe proefcyclus te worden ingevoerd waardoor de representativiteit van de uitstootprestaties wordt verhoogd onder omstandigheden die beter met het gebruik van de voertuigen in het verkeer overeenstemmen en waarbij met de uiteenlopende gebruikspatronen voor lichte en zware motorfietsen rekening wordt gehouden. Er worden aanvullende ontwikkelingswerkzaamheden uitgevoerd om de invoering van een nieuwe, wetenschappelijk verantwoorde proefcyclus mogelijk te maken.
- (11) Er dient een volgende fase van uitstootgrenswaarden te worden vastgesteld waarmee een aanzienlijke verdere verlaging ten opzichte van de grenswaarden voor 2003 kan worden bereikt. Dergelijke grenswaarden kunnen pas tot in bijzonderheden worden uitgewerkt zodra de huidige proefcyclus is herzien en nadere studie van de technische uitvoerbaarheid en de mogelijkheid tot uitstootbeperking van deze technologie is gemaakt.
- (12) De doelstelling van deze richtlijn, namelijk de verlaging van het huidige niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen op twee of drie wielen, kan niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kan derhalve, gezien de omvang en de gevolgen van de te nemen maatregelen, beter op communautair niveau worden bereikt. De Gemeenschap kan maatregelen nemen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5 van het Verdrag. Ingevolge het evenredigheidsbeginsel van genoemd artikel 5 gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen noodzakelijk is om de genoemde doelstelling te bereiken.
- (13) Richtlijn 97/24/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel van deze richtlijn is de verlaging van het niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen op twee of drie wielen door de grenswaarden voor deze uitstoot aan te scherpen.

Artikel 2

1. Met ingang van 1 januari 2002 is het de lidstaten niet meer toegestaan om:

- a) de EG-typegoedkeuring als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 92/61/EEG te weigeren, of
- b) de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van voertuigen te verbieden,

om redenen die verband houden met tegen luchtverontreiniging te nemen maatregelen, indien de tegen luchtverontreiniging te nemen maatregelen in overeenstemming zijn met Richtlijn 97/24/EG.

2. Met ingang van 1 januari 2003 weigeren de lidstaten de in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 92/61/EEG bedoelde EG-typegoedkeuring voor een voertuigtype te verlenen om redenen die verband houden met tegen luchtverontreiniging te nemen maatregelen, indien het type niet aan Richtlijn 97/24/EG voldoet.

Voor de proef van type I zijn de grenswaarden van rij A van de tabel in hoofdstuk 5, bijlage II, punt 2.2.1.1.5, van Richtlijn 97/24/EG van toepassing.

3. Met ingang van 1 juli 2004:

- a) merken de lidstaten de certificaten van overeenstemming waarvan nieuwe voertuigen overeenkomstig Richtlijn 92/61/EEG vergezeld gaan, niet langer aan als geldig, en

- b) verbieden de lidstaten de registratie, de verkoop en het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen die niet vergezeld gaan van een certificaat van overeenstemming overeenkomstig Richtlijn 92/61/EEG,

om redenen die verband houden met tegen luchtverontreiniging te nemen maatregelen, indien de voertuigen niet voldoen aan Richtlijn 97/24/EG.

Voor de proef van type I zijn de grenswaarden van rij A van de tabel in hoofdstuk 5, bijlage II, punt 2.2.1.1.5, van Richtlijn 97/24/EG van toepassing.

4. Voor tweewielige trial- en enduro-motorfietsen overeenkomstig Richtlijn 92/61/EEG wordt de datum van lid 2 vastgesteld op 1 januari 2004, en de datum van lid 3 op 1 juli 2005.

Onder trial-motorfietsen wordt verstaan, voertuigen met de volgende kenmerken:

- a) maximale zithoogte: 700 mm;
- b) minimale vrije hoogte: 280 mm;
- c) maximale brandstoftankinhoud: 4 l;
- d) minimale totale overbrengingsverhouding in de hoogste versnelling (primaire verhouding \times overbrengingsverhouding \times eindaandrijvingsverhouding): 7,5.

Onder enduro-motorfietsen wordt verstaan, voertuigen met de volgende kenmerken:

- a) minimale zithoogte: 900 mm;
- b) minimale vrije hoogte: 310 mm;
- c) minimale totale overbrengingsverhouding in de hoogste versnelling (primaire verhouding \times overbrengingsverhouding \times eindaandrijvingsverhouding): 6,0.

Artikel 3

1. De lidstaten mogen fiscale stimuleringsmaatregelen alleen toepassen voor motorvoertuigen die voldoen aan Richtlijn 97/24/EG. De maatregelen dienen met de hierna onder a) of onder b) gestelde voorwaarden in overeenstemming te zijn:

- a) de stimuleringsmaatregelen gelden voor alle nieuwe voertuigen die in een lidstaat in de handel worden gebracht en vervroegd voldoen aan de verplichte grenswaarden van rij A van de tabel in hoofdstuk 5, bijlage II, punt 2.2.1.1.5, van Richtlijn 97/24/EG; zij vervallen zodra de in artikel 2, lid 3, bedoelde uitstootgrenswaarden voor nieuwe voertuigen van kracht worden;
- b) de stimuleringsmaatregelen gelden voor alle nieuwe voertuigen die in een lidstaat in de handel worden gebracht en voldoen aan de facultatieve grenswaarden van rij B van de tabel in hoofdstuk 5, bijlage II, punt 2.2.1.1.5, van Richtlijn 97/24/EG.

2. De waarde van de in lid 1 bedoelde fiscale stimuleringsmaatregelen is voor elk voertuigtype lager dan de extra kosten van de technische ingrepen, om te voldoen aan de facultatieve grenswaarden van rij A of rij B van de tabel in hoofdstuk 5, bijlage II, punt 2.2.1.1.5, van Richtlijn 97/24/EG.

3. De Commissie wordt tijdig van plannen tot invoering of wijziging van de in lid 1 bedoelde fiscale stimuleringsmaatregelen in kennis gesteld, zodat zij opmerkingen kan maken.

Artikel 4

1. De Commissie zal een verdere aanscherping van de uitstootnormen voor onder deze richtlijn vallende voertuigen overwegen en zal daarbij rekening houden met:

- a) de technische ontwikkelingen op het gebied van de uitstootbeperkingstechnologie en de technische en economische toepasbaarheid daarvan op motorfietsen;
- b) de vooruitgang bij de ontwikkeling van een meer representatieve proefcyclus voor motorfietsen die de beperkingen van de huidige proefcyclus, zoals ten aanzien van koude start en dynamisch rijgedrag, ondervangt;
- c) de mogelijkheid van wereldwijde harmonisatie van de proefcyclus;
- d) de correlatie tussen de grenswaarden voor de huidige en voor de nieuwe proefcyclus;
- e) de lopende werkzaamheden met betrekking tot deeltjesemissies en de resultaten inzake deeltjesemissies van motoren met compressieontsteking of elektrische ontsteking;
- f) de verdere werkzaamheden met betrekking tot duurzaamheid en conformiteit van in gebruik zijnde voertuigen;
- g) de verdere werkzaamheden met betrekking tot koud starten, boorddiagnosesystemen (OBD) en verdampingsemissies;
- h) de lopende werkzaamheden met betrekking tot vervangingskatalysatoren;
- i) de economische gevolgen voor kleine fabrikanten.

De Commissie zal voorts een methodologie uitwerken voor het meten van specifieke CO₂-emissies van motorvoertuigen op twee of drie wielen.

2. De Commissie dient uiterlijk op 31 december 2002 bij het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang een voorstel in voor een testmethode om deeltjesemissies van motoren met compressieontsteking en van tweetaktmotoren met elektrische ontsteking te meten, die vanaf 1 januari 2004 wordt gebruikt voor nieuwe typegoedkeuringen.

3. De Commissie dient niet later dan op 31 december 2002 een voorstel bij het Europees Parlement en de Raad in, waarin zijn opgenomen:

- a) een nieuwe speciale proefcyclus die wordt gebruikt voor de meting van de uitstoot bij de proef van type I, alsmede verplichte grenswaarden voor motorfietsen, met inbegrip van deeltjesemissies van motoren met compressieontsteking en van tweetaktmotoren met elektrische ontsteking, die gelden vanaf 2006;
- b) de verplichting om specifieke CO₂-emissies te meten ten behoeve van de typegoedkeuring;
- c) bepalingen betreffende duurzaamheidseisen;
- d) een nieuwe reeks grenswaarden (fase III) voor bromfietsen, met inbegrip van deeltjesemissies van tweetaktmotoren met elektrische ontsteking, die gelden van 2006. De bepalingen betreffende duurzaamheidseisen en de verplichting om specifieke CO₂-emissies te meten ten behoeve van de typegoedkeuring, gelden ook voor motorfietsen.

4. De Commissie dient bij het Europees Parlement en de Raad voorstellen in waarin onder meer zijn opgenomen, bepalingen over overeenstemming van in gebruik zijnde voertuigen en, indien van toepassing, controle en onderhoud, OBD en beperking van de verdampingsemissie.

Artikel 5

Hoofdstuk 5 van Richtlijn 97/24/EG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige richtlijn.

Artikel 6

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk ...(*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 7

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

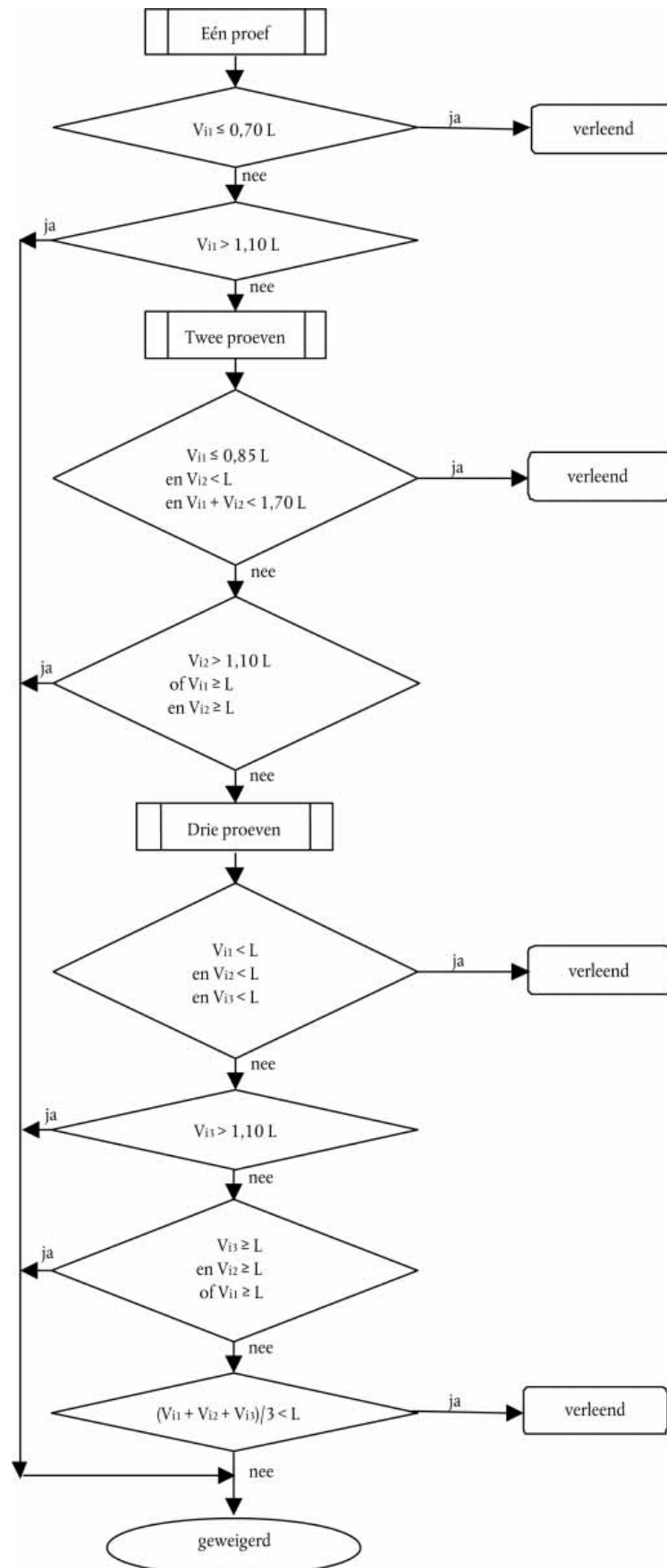
BIJLAGE

WIJZIGINGEN VAN HOOFDSTUK 5 VAN RICHTLIJN 97/24/EG

1. Bijlage II wordt als volgt gewijzigd:
 - a) punt 1.4 komt als volgt te luiden:
 - „1.4. „verontreinigende gassen”, uitstoot van de uitlaatgassen koolmonoxide, stikstofdioxide, uitgedrukt in stikstofdioxide (NO₂)-equivalent, en koolwaterstoffen, uitgaande van een verhouding van:
 - C₁H_{1,85} voor benzine;
 - C₁H_{1,86} voor diesel;”;
 - b) de volgende nieuwe tekst wordt toegevoegd:
 - „1.5. „manipulatievoorziening”, een voorziening die werkingsvariabelen (bv. de snelheid van het voertuig, het toerental, de ingeschakelde versnelling, de temperatuur, de inlaatdruk of een andere parameter) meet, met een sensor bepaalt, of erop reageert om de werking van een onderdeel of functie van het emissiebeheersingssysteem te activeren, te moduleren, te vertragen of uit te schakelen op zodanige wijze dat de doelmatigheid van het emissiebeheersingssysteem verminderd wordt onder omstandigheden die bij een normaal voertuiggebruik optreden, tenzij het gebruik van een dergelijke voorziening daadwerkelijk behoort tot de toegepaste testprocedure voor emissiecertificering;
 - 1.6. „abnormale emissiebeperkingsstrategie”, een strategie of maatregel die, wanneer het voertuig onder normale gebruiksvoorwaarden wordt bestuurd, de doelmatigheid van het emissiebeheersingssysteem vermindert tot een niveau dat lager ligt dan het volgens de toepasselijke emissieproef te verwachten niveau.”;
 - c) punt 2.2.1.1 wordt vervangen door:
 - „2.2.1.1. Proef van type I (bepaling van de gemiddelde uitstoot van uitlaatgassen in een bebouwd gebied met druk verkeer).
 - 2.2.1.1.1. De proef wordt uitgevoerd volgens de in aanhangsel 1 beschreven methode. De verontreinigende gassen worden volgens de voorgeschreven methoden opgevangen en geanalyseerd.
 - 2.2.1.1.2. In figuur I.2.2 zijn de trajecten voor de proef van type I schematisch weergegeven.
 - 2.2.1.1.3. Het voertuig wordt op een rollenbank geplaatst die van een belastings- en traagheidssimulator is voorzien.

Figuur I.2.2

Stroomdiagram voor de proef van type I

- 2.2.1.1.4. Gedurende de proef worden de uitlaatgassen verdund en wordt in een of meer zakjes een proportioneel monster genomen. De uitlaatgassen van het beproefde voertuig worden verdund, bemonsterd en geanalyseerd volgens de hieronder beschreven procedure en het totale volume van het verdunde uitlaatgas wordt gemeten.
- 2.2.1.1.5. Met inachtneming van het bepaalde in punt 2.2.1.1.6 moet de proef driemaal worden herhaald. De resulterende massa van de bij elke proef gemeten gasvormige uitstoot dient lager te zijn dan de in de hiernavolgende tabel gegeven grenswaarde (rij A).

	Categorie	Massa koolmonoxide (CO)	Massa koolwaterstoffen (HC)	Massa stikstofoxiden (NO _x)
		L ₁ (g/km)	L ₂ (g/km)	L ₃ (g/km)

Grenswaarden voor motorfietsen (op twee wielen) ten behoeve van de typegoedkeuring en de overeenstemming van de productie

A (2003)	I (< 150 cc)	5,5	1,2	0,3
	II (≥ 150 cc)	5,5	1,0	0,3
B ⁽¹⁾	I (< 150 cc) (stadscyclus, koud) ⁽²⁾	2,0	0,8	0,15
	II (≥ 150 cc) (testcyclus omschreven in 98/69/EG) ⁽³⁾	2,0	0,3	0,15

Grenswaarden voor drie- en vierwielers ten behoeve van de typegoedkeuring en de overeenstemming van de productie (elektrische ontsteking)

A (2003)	Alle	7,0	1,5	0,4
----------	------	-----	-----	-----

Grenswaarden voor drie- en vierwielers ten behoeve van de typegoedkeuring en de overeenstemming van de productie (compressieontsteking)

A (2003)	Alle	2,0	1,0	0,65
----------	------	-----	-----	------

⁽¹⁾ De waarden in rij B zijn facultatief en gelden ten behoeve van artikel 3 van Richtlijn 2001/.../EG.

⁽²⁾ Testcyclus: testcyclus als bedoeld in de onderhavige richtlijn, zonder opwarmen, starttemperatuur 20 °C - 30 °C (gelijk aan die van Richtlijn 98/69/EG).

⁽³⁾ Testprocedure type I zoals bepaald in Richtlijn 98/69/EG.

- 2.2.1.1.5.1. Onverminderd het bepaalde in punt 2.2.1.1.5 mag voor elke verontreinigende stof of combinatie van verontreinigende stoffen één van de drie resulterende waarden van de massa de voorgeschreven grenswaarde met ten hoogste 10 % overschrijden, mits het rekenkundig gemiddelde van de drie waarden onder de voorgeschreven grenswaarde ligt. Indien de voorgeschreven grenswaarde voor meer dan één verontreinigende stof wordt overschreden, is het niet van belang of dit in eenzelfde of in verschillende proeven gebeurt.
- 2.2.1.1.6. Het in punt 2.2.1.1.5 voorgeschreven aantal proeven wordt onder de hierna omschreven voorwaarden beperkt; hierbij is V₁ het resultaat van de eerste proef en V₂ het resultaat van de tweede proef voor elke verontreiniging.

- 2.2.1.1.6.1. Er hoeft slechts één proef te worden uitgevoerd indien het resultaat voor elke verontreiniging gelijk is aan of kleiner is dan 0,70 L (d.w.z. $V_1 \leq 0,70$ L).
- 2.2.1.1.6.2. Indien niet is voldaan aan de voorwaarde van punt 2.2.1.1.6.1, behoeven slechts twee proeven te worden uitgevoerd indien voor elke verontreiniging aan de volgende voorwaarden is voldaan: $V_1 \leq 0,85$ L en $V_1 + V_2 \leq 1,70$ L en $V_2 \leq L$.”;
- d) in punt 2.2 worden tabel I en tabel II geschrapt;
- e) punt 2.2.1.2 wordt vervangen door:
- „2.2.1.2. Proef van type II (meting van de koolmonoxide-uitstoot bij stationair draaiende motor) en uitstootgegevens voor de technische controle.
- 2.2.1.2.1. Deze eis geldt voor alle voertuigen met een motor met elektrische ontsteking waarvoor overeenkomstig deze richtlijn de EG-typegoedkeuring wordt aangevraagd.
- 2.2.1.2.2. Bij beproeving overeenkomstig aanhangsel 2 (proef van type II) bij normaal stationair toerental:
- wordt het koolmonoxidegehalte (in vol. %) van de uitlaatgassen geregistreerd;
 - wordt het motortoerental gedurende de proef geregistreerd, evenals de toleranties.
- 2.2.1.2.3. Bij beproeving bij een „hoog stationair toerental” (d.w.z. > 2000 min⁻¹):
- wordt het koolmonoxidegehalte (in vol. %) van de uitlaatgassen geregistreerd;
 - wordt het motortoerental gedurende de proef geregistreerd, evenals de toleranties.
- 2.2.1.2.4. De temperatuur van de motorolie tijdens de proef moet worden gemeten en geregistreerd.
- 2.2.1.2.5. De geregistreerde gegevens worden ingevuld in de relevante onderdelen van het in bijlage VII bij Richtlijn 92/61/EEG bedoelde document.”;
- f) de volgende nieuwe tekst wordt toegevoegd:
- „2.3. Het is verboden een manipulatievoorziening en/of een abnormale emissiebeperkingsstrategie toe te passen.
- 2.3.1. Het is toegestaan een voertuig met een voorziening, functie, systeem of meting voor motorregeling uit te rusten, op voorwaarde dat:
- er alleen gebruik van wordt gemaakt om de motor te beschermen, koud te starten of de motor te laten warmlopen, of
 - er alleen gebruik van wordt gemaakt voor operationele beveiliging of veiligheid en pechstrategieën.

2.3.2. Het gebruik van een voorziening, functie, systeem of meting voor motorregeling dat leidt tot het gebruik van een motorregelingsstrategie die verschillend of gewijzigd is ten opzichte van de strategie die normaliter tijdens de toepasselijke cycli van emissieproeven wordt toegepast, is toegestaan indien, onder naleving van het vereiste van punt 2.3.3, ten volle wordt aangetoond dat de maatregel de doelmatigheid van het emissiebeheersingssysteem niet vermindert. In alle andere gevallen worden soortgelijke voorzieningen geacht manipulatievoorzieningen te zijn.

2.3.3. De fabrikant verschaft een documentatiepakket dat inzicht verschaft in het basisconcept van het systeem en in de middelen waarmee het de uitstootvariabelen hetzij rechtstreeks hetzij onrechtstreeks beheerst.

- a) Het officiële documentatiepakket dat bij de indiening van de typegoedkeuringsaanvraag aan de technische dienst wordt verschaft, omvat een volledige omschrijving van het systeem. Deze documentatie mag kort zijn, op voorwaarde dat erin wordt aangetoond dat alle outputs zijn omschreven die zijn toegestaan op basis van een matrix die is verkregen uit een aantal controles op de individuele inputs.

De documentatie bevat ook een verantwoording voor het gebruik van voorzieningen, functies, systemen of metingen voor motorregeling en bevat aanvullend materiaal en testgegevens om het effect op uitlaatemissie van soortgelijke voorzieningen die op het voertuig zijn aangebracht te documenteren. Deze informatie wordt gevoegd bij de in bijlage V voorgeschreven documentatie.

- b) De documentatie bevat ook aanvullend materiaal waaruit blijkt welke parameters gewijzigd worden door voorzieningen, functies, systemen of metingen voor motorregeling en welke de grensvoorwaarden zijn waaronder soortgelijke maatregelen functioneren. Dit aanvullend materiaal omvat een beschrijving van de logica van het brandstofregelingsstelsel, de tijdsafstellingen en de schakelpunten in alle werkingstoestanden. Die informatie wordt strikt vertrouwelijk behandeld en blijft in handen van de fabrikant, maar wordt toegankelijk gemaakt ten behoeve van de inspectie bij de typegoedkeuring.”;

- g) punt 3.1.1 wordt vervangen door:

„3.1.1. Een voertuig wordt uit de serie genomen en aan de in punt 2.2.1.1 beschreven proef onderworpen. De grenswaarden voor de controle op de overeenstemming van de productie staan vermeld in de tabel van punt 2.2.1.1.5.”;

- h) het oude punt 3.1.1 krijgt het nummer 3.1.2 en wordt als volgt gewijzigd:

— de woorden „tabellen I en II” worden vervangen door „de tabel in punt 2.2.1.1.5”,

— de woorden „de in punt 2.2.1.1.2 genoemde tabellen” worden vervangen door „de tabel in punt 2.2.1.1.5”;

- i) punt 3.1.3 van aanhangsel 1 komt als volgt te luiden:

„3.1.3. De lektheid van het inlaatsysteem kan worden gecontroleerd om na te gaan of de carburatie niet wordt beïnvloed door aanzuiging van valse lucht.”;

- j) in punt 5.3.1 van aanhangsel 1 komt de laatste volzin als volgt te luiden:

„Voordat de uitlaatgassen worden opgevangen dienen twee volledige voorbereidingscycli te worden doorlopen.”;

- k) punt 6.1.3 van aanhangsel 1 komt als volgt te luiden:
- „6.1.3. Voor het begin van de eerste voorbereidingscyclus wordt op de motorfiets of de driewieler een luchtstroom met een veranderlijke snelheid gericht. Daarna volgen twee volledige cycli gedurende welke geen uitlaatgassen worden opgevangen. Het ventilatiesysteem moet een mechanisme omvatten dat door de snelheid van de rollenbank zodanig wordt geregeld dat in het gebied 10 km/h – 50 km/h de lineaire luchtsnelheid aan de uitgang met een tolerantie van 10 % gelijk is aan de relatieve snelheid van de rol. Bij een rolsnelheid van minder dan 10 km/h mag de windsnelheid nul zijn. De einddoorsnede van de inrichting waaruit de lucht stroomt moet de volgende kenmerken hebben:
- i) oppervlakte van ten minste 0,4 m²;
 - ii) hoogte van de onderrand boven de grond tussen 0,15 en 0,20 m;
 - iii) afstand van het voorste uiteinde van de motorfiets of de driewieler tussen 0,3 en 0,45 m.”;
- l) in punt 6.2.2 van aanhangsel 1 wordt de eerste volzin geschrapt;
- m) punt 7.2.1 van aanhangsel 1 komt als volgt te luiden:
- „7.2.1. Na twee voorbereidingscycli (begin van de eerste cyclus) worden de in de punten 7.2.2 tot en met 7.2.5 vermelde handelingen simultaan uitgevoerd.”;
- n) punt 7.4 van aanhangsel 1 wordt vervangen door:
- „7.4. Analyse
- 7.4.1. Zo spoedig mogelijk, doch in elk geval niet later dan 20 minuten na het einde van de proefcyclus, worden de uitlaatgassen in de zak geanalyseerd.
 - 7.4.2. Vóór de analyse van elk monster dient de aanwijzing van het analyseapparaat voor elke verontreiniging op nul te worden afgeregeld met een geschikt nulgas.
 - 7.4.3. Vervolgens worden de analyseapparaten met behulp van kalibreergassen met een nominale concentratie van 70 à 100 % van het bereik op de kalibratiecurves afgeregeld.
 - 7.4.4. De nulwaarde van het analyseapparaat wordt vervolgens opnieuw gekalibreerd. Als de afgelezen waarde meer dan 2 % van de volle-schaalwaarde afwijkt van de in punt 7.4.2 ingestelde waarde, wordt de procedure herhaald.
 - 7.4.5. Vervolgens worden de monsters geanalyseerd.
 - 7.4.6. Na de analyse worden de nulwaarde en de volle-schaalwaarde opnieuw gecontroleerd met behulp van dezelfde gassen. Indien bij deze controles de afgelezen waarden binnen 2 % van die van punt 7.4.3 liggen, wordt het resultaat van de analyse aanvaard.
 - 7.4.7. Tijdens alle onderdelen van deze procedure dienen de flow-rate en de druk van de diverse gassen dezelfde waarde te hebben als tijdens de kalibratie van de analyseapparaten.
 - 7.4.8. De waarde voor de concentratie van elke gemeten verontreiniging in het uitlaatgas wordt pas afgelezen nadat de aanwijzing van het analyseapparaat is gestabiliseerd.”;

o) punt 2.2 van aanhangsel 2 wordt vervangen door:

„2.2. De proef van type II als beschreven in punt 2.2.1.2. van bijlage II moet onmiddellijk na de proef van type I worden gemeten, bij normaal en bij hoog stationair toerental.”;

2. bijlage IV wordt vervangen door:

„BIJLAGE IV

SPECIFICATIES VAN DE REFERENTIEBRANDSTOF (BENZINE)

De gebruikte referentiebrandstof is gespecificeerd in bijlage IX, deel 1, van Richtlijn 70/220/EEG.

SPECIFICATIES VAN DE REFERENTIEBRANDSTOF (DIESEL)

De gebruikte referentiebrandstof is gespecificeerd in bijlage IX, deel 2, van Richtlijn 70/220/EEG.”

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 22 juni 2000 heeft de Commissie een op artikel 95 van het Verdrag gebaseerd voorstel⁽¹⁾ ingediend.
2. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 25 januari 2001 advies⁽²⁾ uitgebracht.
3. Het Europees Parlement heeft op 14 februari 2001 in eerste lezing advies⁽³⁾ uitgebracht.
4. Op 13 juli 2001 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 251 van het Verdrag.

II. DOELSTELLING

5. Met het voorstel wordt beoogd Richtlijn 97/24/EG te wijzigen door de invoering van strengere emissiegrenswaarden voor motorfietsen. Nieuwe typen motorfietsen die op de interne markt worden gebracht zullen moeten voldoen aan de vermelde emissiegrenswaarden.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

6. Het voorstel is door de Raad onder twee voorzitterschappen besproken en is op een aantal punten gewijzigd, echter zonder dat dit geleid heeft tot een verandering van de algemene strekking. Een aantal van de amendementen van het Europees Parlement is door de Raad gedeeltelijk in het voorstel verwerkt, terwijl in de tekst ook rekening is gehouden met de beginselen die aan andere amendementen ten grondslag lagen.
7. De Raad heeft de amendementen nrs. 1 en 26 in een licht herziene vorm in de tekst opgenomen. De datum voor „alle typen” is vooruitgeschoven naar 1 juli 2004. Voor enduro- en trial-motorfietsen wordt een tijdelijke ontheffing verleend ten aanzien van de inwerkingtreding van de emissiegrenswaarden in 2003.
8. De Raad onderschrijft de in amendement nr. 18 geuite bezorgdheid van het Parlement inzake de behoeften van de kleine producenten en heeft er bij de Commissie op aangedrongen bij de ontwikkeling van toekomstig beleid aandacht te besteden aan de economische gevolgen voor kleine producenten.
9. De Raad heeft de voorgestelde grenswaarden voor emissies van koolwaterstof (HC) voor zware motorfietsen aangescherpt. Dit stemt overeen met de ontwikkeling waaraan het Parlement in amendement nr. 23 denkt.
10. De Raad deelt de bezorgdheid van het Parlement over deeltjesemissies (amendementen nrs. 2 en 23). De Raad heeft in dit stadium echter geen nauwkeurige bepalingen of grenswaarden vastgesteld, maar heeft de Commissie opgeroepen op dit gebied verdere studies te verrichten en een passende testmethode te ontwikkelen die vanaf 1 januari 2004 voor nieuwe typegoedkeuringen zal worden gebruikt.

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 140.

⁽²⁾ PB C 123 van 25.4.2001, blz. 22.

⁽³⁾ PB C 276 van 1.10.2001, blz.

11. Ook deelt de Raad het standpunt van het Parlement dat boorddiagnosesystemen (OBD) en het testen van de conformiteit van in gebruik zijnde voertuigen een rol moeten spelen in het toekomstige emissieverlagingsbeleid (*amendementen nrs. 6, 13, 14, 15, 20, 22, 24 en 25*). De Raad is echter van oordeel dat het te vroeg is om voor dergelijke strategieën wetgeving uit te vaardigen en dat het de voorkeur verdient dat de Commissie op dit gebied verder werkt alvorens passende voorstellen in te dienen (zoals het Parlement ook schetst in *amendement nr. 21*).
12. De Raad is het met het Parlement eens dat er bepalingen nodig zijn ter bestrijding van „middelen tot uitschakeling of omzeiling” (*amendementen nrs. 7 en 16*). De door de Raad gevolgde benadering houdt in dat er een definitie van „manipulatievoorziening” wordt toegevoegd, dat er van de fabrikanten uitgebreide technische specificaties worden geëist en dat het gebruik van dergelijke voorzieningen wordt verboden.
13. Wat betreft de CO₂-uitstoot kan de Raad tot op zekere hoogte begrip opbrengen voor het standpunt van het Parlement in de *amendementen nrs. 8 en 17*. De Raad heeft de Commissie opgeroepen een methode te ontwikkelen voor het meten van specifieke CO₂-uitstoot van twee- en driewielige motorvoertuigen en een voorstel in te dienen waarin het meten van deze uitstoot bij de typegoedkeuring verplicht wordt gesteld.
14. De Raad heeft de Commissie opgeroepen voor een bepaalde datum een voorstel in te dienen voor een nieuwe proefcyclus voor het meten van uitstoot in de proef van type I, hoewel de datum waaraan de Raad de voorkeur geeft iets later ligt dan de door het Parlement in *amendement nr. 19* voorgestelde datum. Ook heeft de Raad een datum vastgelegd voor het indienen van de nieuwe voorstellen door de Commissie, zoals ook bedoeld in *amendement nr. 20*, hoewel ook hier de door de Raad gekozen datum iets later valt.
15. *Amendementen nrs. 3, 5, 10 en 11*

De Raad vindt het voorbarig om bindende grenswaarden voor 2006 vast te stellen, aangezien er nog wordt gewerkt aan het verbeteren van de technologie en het ontwikkelen van de testmethoden. De Raad stemt in met het idee van fiscale stimuleringsmaatregelen voor voertuigen die voldoen aan strengere, facultatieve grenswaarden, maar kon er niet mee instemmen dat dergelijke grenswaarden vanaf 2006 bindend zouden moeten worden.

16. *Amendementen nrs. 4, 7, 12 en 21*

De Raad kon de invoering van fiscale stimuleringsmaatregelen ter stimulering van de aanpassing van oudere voertuigen niet aanvaarden. De Raad heeft de Commissie echter verzocht de technische ontwikkelingen op het gebied van de uitstootbeperkingstechnologie, inclusief vervangingskatalysatoren, op de voet te blijven volgen.

Andere wijzigingen van het Commissievoorstel

17. De Raad heeft het Commissievoorstel op onderstaande punten gewijzigd of verduidelijkt:
 - de facultatieve grenswaarden voor stikstofoxiden (NO_x) zijn vastgesteld op 0,15 g/km voor alle motorfietsen, in plaats van de door de Commissie voorgestelde waarden van 0,2 en 0,1 g/km voor respectievelijk lichte en zware motorfietsen. De Raad heeft ook gespecificeerd dat, in deze context, voor lichte motorfietsen de testcyclus van Richtlijn 97/24/EG, zonder opwarmen, moet worden gebruikt, en voor zware motorfietsen testprocedure type I zoals bepaald in Richtlijn 98/69/EG (zie bijlage, punt 2.2.1.1.5);

- de Raad heeft de Commissie verzocht om in een uiterlijk op 31 december 2002 in te dienen voorstel bepalingen op te nemen over duurzaamheidseisen evenals nieuwe bepalingen inzake bromfietsen, inclusief een nieuwe reeks grenswaarden voor deeltjesemissies.

IV. CONCLUSIE

18. De Raad vindt dat hij, door het grootste deel van het Commissievoorstel goed te keuren en tegelijkertijd een aantal van de amendementen van het Europees Parlement te aanvaarden, een bruikbare oplossing heeft bereikt die een hoog niveau van milieubescherming garandeert.
-